

ZENGIANT

Laimėt arba mirt pasiryžom!

KOVOS KELIU ŽENGIANT

DAINŲ IR EILĖRAŠČIŲ RINKINYS

II tomas

Iš kovų su bolševikais
1945-50 m.m.

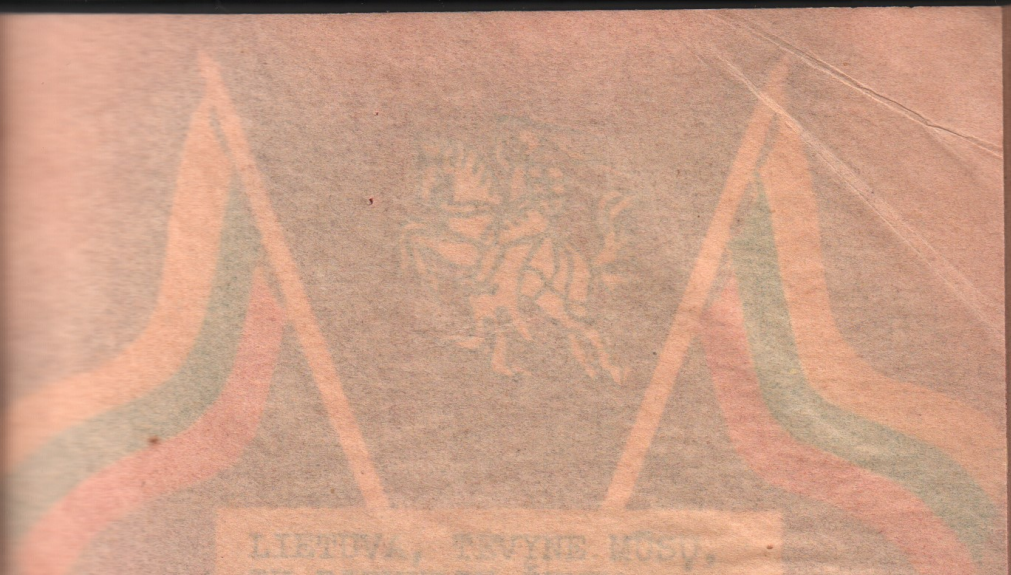

L L K S

PRISIKĖLIMO Apygardos leidinys

Būstinė - - - - - 1950.

LIETUVA, TAVYNE MŪSU,
TU DIDVYRIŲ ŽEME!
IŠ PRABITĖS TAVO SŪNŲ
TES STIPRYBĖ SEMIA.

TEGUL TAVO VAIKAI EINA
VIEN TAKAIS DORYS,
REMKITE LIETUVOS LAISVĖS KOVOS SAJŪDĮ!
IR ŽUKIŲ GERYBEI.

TEGUL SAULĖ LIETUVOS
REMKITE LAISVAJĄ LIETUVIŲ SPAUDĄ!
IR SVIRSA, IR TIESA
MŪS ŽINGSNIUS TELYDI.

TEGUL VEILĖ LIETUVOS
DAGA MŪSŲ GIRDYSE.
VARDAN TOS LIETUVOS
VIENYBĖ TĖZYDI!

LIETUVA, TĖVYNE MŪSŲ,
TU DIDVYRIŲ ŽEMĖ!

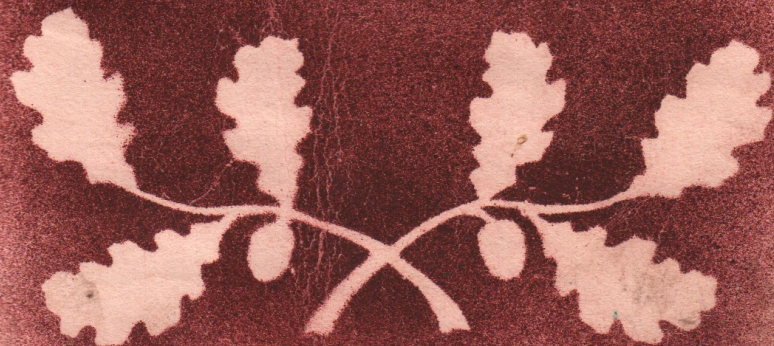
IŠ PRAEITIES TAVO SŪNŪS
TES STIPRYBĖ SEMIA.

TEGUL TAVO VAIKAI EINA
VIEN TAKAIS DORYBĖS,
TEGUL DIRBA TAVO NAUDAI
IR ŽMONIŲ GĖRYBEI.

TEGUL SAULĖ LIETUVOS
TAMSUMUS PRAŠALINA,
IR ŠVIESA, IR TIESA
MŪS ŽINGSNIUS TELYDI.

TEGUL MEILĖ LIETUVOS
DEGA MŪSŲ ŠIRDYSE.
VARDAN TOS LIETUVOS
VIENYBĖ TEŽYDI!

"Kõõks kalle kalle" leidjate
(Kõõksa uš itakia daira ir
silvrašiu rixini, i tora)

šiu uš šainuš iš kššiu nupinta,
šiu uš viršeli viti padabinta.

šiu uš trišpalve leidini nupiešta,
partisamš šyginis taip grašiai nušviesta.

šinkiniš uš rasiu, ka giruše šreka,
šo puokšteliai šiuške prie šalše tako.

šo raiše gėgūtė taip grašiai kukuoja,
šodai šemėnolis nušišė banguoja.

šur šubysa nešė šarase šesūšiu,
šo motais verkis miške tarp šilūšiu.

šodėl gėgūtė šarš šarš šrijoje šaine
ir nešėšėš kaine lietuviške šaine.

šodėl šodšiuš pirkiaš tuššios ir apšis-
š po šy šodšes šajšiai šviesios, šos;

šodėl laukai šarš vien širvanis vito,
šas grėšis išėšė, šas miške išėšio.

šas patvory guli visas nušėšintas,
šas širšėš rėšje šadu nušarintas.

šodėl šarš šaršiuš šodšiolis pavirto,
šas visų šaršiuš, šaršėš išėšio.

šodėl šarš šaršiuš guli išvartyti,
š širšiuš kaulai šarš išvartyti.

Kas Tėvynės laisvę partizanai gina,
Kas jie jai vainiką iš gyvybių pina.

Kodėl Vilniaus bokšte trikgalvė raudona,
Kas nuobūžė verasa šalia ir gultona.

Kas Tėvynę savo pardavė šetonai,
Kas tarnaut išėjo kravimui tironai,

Kas broli už rubli Sibiran perdavė,
Kas gyvent lietuviui lietuvoj padavė.

Daug ten parašyta, daug eilių sudėta
Apie mūsų žemę, gražią, nušlytą.

Skambins Laisvės Varpas amžiams vaikams
Kiek ses iškento jos nuo vagių ir rasių, kas

Jei kartais krėtins man skausmai suspaudę
"Kovos keliu žengiant" dainą, man aušlia,

Ar jau sau nishinuoju taip tyliai, tyliai,
Kad jos neišgiratu, raudoni vilkai.

Per vietiek giružė pagausa jos aiša
Ir rieda dainužė per jos šalia veiša.

O vėjelis neša ten, kur sesė liudi,
Kur bėrisi dievyrių už Tėvynę tuči.

Kas Tėvynėj nėra sukso upių,
Nėra namų čia, kurie dangų siekia.
Daug dėl jos brolių mirdami suklupe,
Mirt ar gyventi tik dėl jos - prisiėkiu.

J. Docius

ŠILAJAI LIETUVAI

Prieš septynerius baisias metus, Tė-
Tu buvai tolia skaidri, jauna vyne,
Bolševikas viską Tau paėmė,
Tavo lūpose nebėkamba daina.

Vėjai Sibiro po Tavo kraštą švilpia
Iz gešina šiburius skaidrius.
Daug užmaugė kartuvėse kilpos,
Daug užėjo kšmų šiburį.

Miršta jie konclageriuos Vorkutos
Ištrenči į sibirą toli.
Kaip gi Tau dabar šilai nebūti,
Kai vaiku kalėjimai pilni?

Kiti sūnūs miškuose kovoję
Už garbę žemės mūsų šventos.
Per didžiausią airtinę pavojų
Sengis partizanas Lietuvos.

Tik nedaugis laisvėje gyvena,
Migravę į tolias Šalis.
Mirdeję jų liūdėse sruvenose -
Tu muc jų esi labai toli.

Išblaškyti jie Sibiro vėjų,
Tie mieli, mieli Tavo vaikiai.
Bolševikas parėmus Tau uždėjo,
Tu plėšiko vergė palikai.

Kaip gi Tau dabar šilai nebūti,
Kai vaiku kalėjimai pilni?
Greit palikus Vorkutos sūnūs pūti,
Greit Tave užlies laisva vilnis.

PANTIZANŲ DAIBA

Tėvyne, brangioji šalies,
Kodėl tu taip vargatai, kodėl?
Kam kraują aplaistyta kelia,
Mes turim mstyti ir vėl?

Kam sunkią bešėmį dalužę
Paskyrei tu savo vaikams.
Kam liks vien tamsi giružė,
Mes - broliai svyruckliams beršėms.

Kai sudras įsiutusios kankin
Ir drąsio beršėlių lapus,
Giružė į kovą mus šaukia,
Į kovą už savo namus.

Mes einam, kur rešė dejuoja
Prie kapo brolielio brangaus,
Kur močia iš okausno vaiteja,
Pelsukdama savo šėmėm.

Liututis kamu veidą masyja,
Vėjelis nušluosto akis,
Tarsi į naktelę globoja,
Aptemliui priešui šeris.

Kai siegna per save vilioja
Ir spandžia blakstienas kietai,
Kievelė paguldina užlijo
Priešui lašelis - šaltai.

Jei kartais kam tenka pasveiti
Dyvybę, už Tave, tėvyne,
Tą priešiną įsako pasveiti
Ati gytvės giliajam purvyne.

Ji sparco ten niekšai ginkluoti
Ir rūbus nudrąsko vieni,
O naktį negai jų kraujuoti
Užkapato šį kūną sleptai.

Mus priešas per save vilioja
Ir kviečia Tave jis paremt.
Jis šada "raudonųjų rojų"
Visame pasaulyje įvest.

Net mes Tave, brangi močiute,
Priešiekias mylėti karštai,
Kors būty ir lesta pražūti,
Mes likime Tavo vaikais.

GIA KALNAI ŽALIUOJA

Gia kalnai žaliuoja anšias pragyvenę,
Ir kamet lankos šydį ramunėlė,
Lengvutes bangos taip tyliai aruvenas,
Kai tikrai subysa bėgs į Remunėlių.

Daug pilių šis buvo, daug apgrinuso šė-
tik didingas vardas iki šiol išliko. (mėn,
Karsūs, padaviniai muso senovę vena,
Kik dar niekad, niekad ji nematė šito.

Niekad netikėjo, niekad nedūmojo,
Kad garbingu būdū anšiai to sulauks,
Kary pašvalstis, dingę teluocjo,
Ker vargelių, kraštą dalinomis nuplauks.

Niekada subysa tiek neplovo kraujo,
Lavoną šitiek - bangos net pašūro.
Kur tas Remunėlis, tegul jis skalsūja!
Mieninės naktys šviesgėcėmis nušūro.

Pasakyt ji gali, kaip aš laisvą mylin,
Kas į kovą veda - tai širdis pati,
Tik tada nurimstas, tik tada nutylas,
Kai širdies neįsūžama, žemė perarti...

Laisvės mes neturim, nesigailia nieko.
Brangūs mums kapeliai asmenis apšėli.
Džiūvrius mirdėm, naujinėm širdies,
Tol tietai Dubysa bėgs į Kępnėli.

SUGRIŠ PAVASARIS

Sugriš pavasaris auksinis,
Žydės žibutės krūdynuos.
Sugriš, sugriš jis į Tėvyne,
Karta su pankščiais užgiedos.

Išneš lešus srauni Dubysa,
Senaais Kėpnas sajus,
Neris, užliejus slėnį visą,
Kaneš sutrūkavus varžtus.

Ir juokais ganta sušaliavus,
Sulaikus auštant švante ryto,
Kai vyrai, dalgėm suvaliavę,
Išeis laukas rasome nukritus.

Karta ir laisvė atkeliaus
brangią žemę Tėviškėles,
Ir, kai laisvi rytai išauš,
Dainuosim laisvės dainą vėliai.

Dainuosim dainą begalinę,
Kad žinurba netai nebegrįs,
Kad laisvės medis iškeruojas
Jau asten kartu nenuvys.

LAISVĖS KOVOTOJŲ ŽETIS

Tėvyne, vainikas iš deimantų pinsim
Ir laisvą parnešim su levy širdais,
Kaip mylingą savo, Tave išdabinsim,
Trispalvė ir vytis padangėj vėl šais.

Mes rankoje ginklą suspaudę plieninį,
O širdis uždegę Tau meilės gaisrais,
Vė ateitį Tavo kovojam, Tėvyne,
Kovojam pavieniai, kovojam būriais.

Ant aukuro laisvės gyvybę paklosim,
Mes Tavąjį veidą šlakstysim krauju,
Kad miestai Tavięji ir brangūs mūs so-
vėl laisvė žerėtų ir taptų laisvi. (Gėliai)

RAKTIS

Tylu. Raktis. Tiktai padangė
Išmarginta žiedų vainikais,
Tėvelis sėmno neišnykęs
Besergati mus ir žemę brangią.

Kažkur lakatingala musukė,
Dainos aidai paskliūdo girioj.
Keveltui ją postai gyre,
Dainos prasmės nebesuvokę.

Akių dabar nebenušmerkai:
Klausais, ar dar koks giesmininkas,
So dienos trišse nesulinkęs,
Sušvilps, kad istų neruo veiktai.

Matai, kaip šis senuose
sventicioji Jono vabalėliai,
raktiniam darbui atsikėlę,
Barbuojasi, lyg naujose.

Kitoje pusėje toliau
Palinkę du žiedai purienos,
Abu gelsvušiai, lyg kad vienas,
Vis snobdasi kas kart tylian.

O kas gi ton? Ar tik ne beržas
Valtoja, verkis, lyg dejuoja...
Taip, jis. Tai jo dalis sunkioji
Bus jėgų vystančias palaušas.

Dejuoja, verkis, nes kančios
Praslinko daugel, daugel metų,
Kai žiaurūs bučeliai iš reto
Vis genį žabą po žakos.

- Bet išlaikysis - kalba sau,-
Ne tiek kentėta ir skausmuose,
Storom grandinėm apsijuosęs,
Per šietmečius nepailsau.

TĖVINE MANO

Tėvyne mano, sese šviesiaplaukė,
Kentėjus, vargus daugel metų,
Vergovės kaisumą supratęs,
Tu laisvės laukį laukį laukį.

Tą ilgai ir tuos skausmus
Kaudai seės kilimėlin,
Ket pakelių rūpintojėlis
Vis verkia, švelgdams į laukus.

Jam nuo vergovės galvą skanda,
Jis laisvės laukis ilgesingai,
Kai rytmečiais rėsa sušvilga,
Lyg pasigirsta tyli rauda.

Jam padeda dejuot tuomet
Laukai, arimai, kloniai, upės
Ir sena motina sukluzpus
Po juo dejuoja jau daug met.

Selinkamai gieda vyturys.
Kaip gi giedos, jei tiek sūnų,
Laikė rūsčiųjų sutenų
Dingo... ir nieks jų nematys.

Tik diena iš dienos daučiau
Matyt parklupusių sėmėlių,
Paliegiusių ir beveikėčių,
Beprašandžių sūnūs dangaus

LIETUVAI

Daug pavasarių tu, Lietuva,
Matai jau baltų, žydinčių.
Miančieną tu tokia liūdna,
Pristėgta švininių sūnėlių.

Tau branūs vaikai tremiami,
O sodžiai - vieni pelensai.
Tik vėjai paliko laisvi,
Nepavergtus juos tik matai.

Kuo amžiu kalbą mylimoji
Pazinta, lyg lapas nukritęs,
Lyg vargšas beasmis klajoja.
Sesutės darželis nuvytęs.

vaikšteliai rytais, vakarais
Tau lienas ramybės aukoja,
Bet Tu nerami vis dairais,
Kai vieškeliais gaujos žygiuoja.

Ir verki auklupus arimus,
Kai guli ant gatvės sūnos,
Kaip ocelis, galva prašilus
Daugiau dar palenkia pečius.

Tau, Tėvyne

Visos jėgos Tau, Tėvyne,
Visos aukos Tau ir mes,
Pasišventusios, rinktinės
Ginti Lietuvos žemes.

Žvelk, broliu, drąsiai į priekį,
Saulė tau nemušileis,
Kaučiūnams tau eiti niekas
Vado vedamais keliais.

Jungas tobulėg' lietuvi,
Friešas laisvę nor audrumat.
Karštygiai dėl laisvės žuvo,
Dabar reik budėti mums.

Kandies ugdo mūsų galią,
Kovos grūdina jėgas.
Partizanų meilė šalinai
Kol jis gyvas, neužges.

Įliebėm krūtinėj viltį,
Stovim su ginklu greta,
Kad Tėvyne mūsų keltų
Nepriklausoma, tvirta.

LAISVĖ SKAMBA

Laisvė skamba, laisvę girdim,
Laisvę mylim mes karščiau.
Laisvi gimę, laisvi augom,
Laisvi žoti trokštam mes.

Mūs krūtinės skina jai kelią,
Mes vergovės nepakenciam.
Dėl jos nešim sunkią dalį
Bus mirtis vergovės pančiam.

Skambėk, gauski, Laisvės Varpe,
Skambėk lietuvi brangiai,
Kad pavergtum mūsų širdis,
Kad atbustų mūs jauniai.

Atsibusk, šalis gimtoji,
Meski pančias kravinas,
Mes jau auštantis rytojus
Neša laisvę ir džiaugsmus.

VELIKŲ VARPAI

Velikų varpai ir pavasario saulė
Džiaugsmu suskambėjo, viltim susirgėjo...
Kas dėtis, kas gintis, praėjusio pasaulio,
Kas skausmo, kas kraujo, kas laisvės vergų?

Velikų varpai nemuriantis praėjusio
Kas šaukia, kad teisę neteisė pasygnė...
Kas šiandien kuo gydyti šaukia sau giliai,
Kas kardas, kaip širdį, mums piasno Tėvyne?

Velykų varpai ir pavasario saulė
mums skelbia, kad Kristus iš mirusių kėlė.
O mes dar gyvi ir ryštingi, pasauli, (lėsi!
Ir skrisim nebeleisim brangios Lietuvos.

TĖVINI

Kas bus rytoj su Tavim,
Ka atneš išauštančios dienos?
Cil gyvenimą Tavo užtvėnka
Spūdžiausias kalėjimo sienon.

Buskriausta, pavargusiai mano akyse,
Tiek daugel kančių iškentėjus,
Ar savo skaudumui išlaisvyti
Laisvės laikų išbadėjus.

Kur Tavo geriausiasis sūnūs,
Lukrelės, darželiai užsėli?
Jie toli, neprišauki namai -
Jie palaidoti Sibiro smėly.

O dar pra sūnų, kurie eina
Laisvės gaudu nešini,
Kur traukia lietuvišką dainą
Ir spaudo plieną, ugninį.

Lyg išairusios, taščios sodytos,
O tylia sunkesnė už plieną.
Varnalėša ant kelio išdygus
Ir pūvančios, griūvančios sienos.

Miškus ir Emoneš išnaikiko,
Vien dykumos, taigos paliko.
Jam vardo pasaulis nekino, -
Nebuvo didesnio plėšiko.

Širdys dega ugnim,
Priešui kerštu liepenoje.
Kas bus rytoj su Tavim,
Kas bus, o Tėvyne brangioji?

RETĖJA JAU RŪKAS

Kai lengiam per durvus mes lietingą naktį,
Kas pagalvojam, kad sunkūs vargai,
Kas mes tą viską galėsim užbaigti,
Kas greitai švies saulės šviesios spinduliai.

Kad šia taip juoda, kam ašaros byra,
Kad mūsų kraštas pasakendęs kraujus,
Kad laisvą lietuvių daug matė Sibirą.
Kas, partizane, kas šlandien pagaus.

Kad liūdo širdis Tau, brangioji Tėvyne,
Kad daugel praleidai dienelių karčių.
Kad tai mes kovosim, nes tam esam giles,
Kad Tavęs mums mirti yra nebaisu.

Kad mūsų sodyboj paukšteliai taip šnoka,
Kad laisvė vaitoja prispaustam krašte.
Kad lietuviškas kraujas jūs gyslose teka,
Kad tai juos prispaudė sunkioji mašta.

Kad retėja jau rūkai, naktys juodos blanksta,
Kad anąra netoli, argi nematai?
Kad laugsmingą šinelį girdėt visiems tenka,
Kad saulės artėja prie mūsų spinduliai.

Kad pat matau laisvą, jam tiesias jos die-
Kad linksmas giesmeles gieda vitariniai. (gas
Kad palvę ir Vytį puoš jurgino žiedas,
Kad veit dainą išgirsim, kad baigti vargai.

BEKOVES KAPŽYGIO SKUNDAS

Štai brangi žemelė gintosios tėvynės,
Kur prieš penkis aržius kovoju, gyvenau
Kuo rusų, totorių, nuo lenkų ją gynęs,
Kuo plėšrus kryknuočio žalgiry žuvau.

Čia pėda kiekviens aplaistyta krauju,
Čia tūkstančiai žuvo narsiausių būnų.
Šią naktį atbudęs, pas Tave keliauju
Ir ką, o brangioji tėvyne, randu? -

Žiaurus bolševizmas tau drąsok krūtina,
Atplėšia vaikus nuo motulės senos.
Griuvėsius neskauba daina vakarinė,
Tik šeramus graudžius tau vėjai giedos.

Parūpo plėšikus laukai tie berlinai,
Girios siatametės, kur ošia ramiai.
Per anksti prikelėt, o dievai galingi,
Nemielai šiandien man tėvynės laukai.

Perkūne, perkūne, siųsk ugnį galingą
Ir amžiams nutrenki priešą Lietuvos.
Lengviau atsidūstų krūtine akamušinga,
Aš grįščiau laimingas pas brolius kovas.

KO LIUDI, NYLINA ŠALIS

- Ko liudi, nylina šalis,
Ko verki ašaron, krauju,
Ko blaškais supančiota grandinėm
bei pasidėšimne nuosetu juodu?

- Kaip gi nelidėsiu, jaunas bernužėli,
Kaip gi aš neverksiu, Lietuvos vaikai!
Laisvę mano jauną budeliui pažynė,
Lidėsiu papuošti gražūs vakarai.

Mažiai geležiniai rankos man rakina,
Mažią elegia rūšiai, požesio urvai.
Kamunas tėvelis krauju lankas tvindė,
Kūkus, kainus, slėnius puošia vien kapai.

MES TROKŠTAME LAISVĖS

Tėvyne, tu prislėgta rankos "svečių",
Mėbota tik lauko šūtikėlių,
Ka našta vis sunkia sat savo pečių
Laisvę tu ieškai sau kelio.

Mes priespaudos pančių nedrįsta suvesti,
Mes laisvas niekuomet netus.
Mes leidžiam, lyg vergas, kankinti, užmušti
Priausiamis neprietelis mūsų.

Maruoti senkai, bet gi drąsūs, vieningi:
Mirus už visus, o visi už vieng,
Mebijom nė mirti už laisvę tėvų -
Mergija mums baiai šiandieną.

Mūsų neranda nuokmių plėšikai,
Mūsų bijo, jie dreba prieš mus.
Mūsų laisvę gi broliai, šalin išdavikai,
Mūsų į kleidingas kelius.

Mes trokštame laisvės, už laisvę kovojam,
Mūsų laisvę tėvynės brangios.
Mesignilia nieko ir viską sukojam,
Mūsų laisvę - ar negriėt iš kovos!

SAAKA, TĒVYNĒ

- Ar ilgai sakyk, sakyk, Tēvynē,
Tā likumā varo reiks kentēt,
Ar ilgai Tavo melņoj padangē,
Sagales laisva dainelē suskambēt?

Kada gi iēģirai, o Tēvynē,
Verksmā trenisimū ī sibirā, nirtin.
Ar ilgai pakāsi kalavija
Priēdū, īsmēigā širdin.

Ar ilgai kalnai Tavo ir kļonai
Mazgosis nekaitu krauju.
Ar ir vēl, kaip lig šiolei
Teks klajēt, kaip paukščiui, be namū?

- Turēki kentrybēs tu, lietuvī,
Nes laisves vēltai nieks neņuos
Ir kovoki drāsiņai tu uē būvi,
Uē rasunā, šydinā, lauknos.

TĒVYNĒ MĪLĒ

Lauknošē tamšu, vējas āžia,
Jis baldes palangūn bailiņai,
Mergytē bēgo tuoj prie laugo,
Svajojo; atējo jina.

Bet ne. Jī smarkiai apširiko,
Tāi vējas dūko po langa.
O broliņai mūm - partizanai
Šygiavo vēsulu, kalina.

Tēvyn, gint meš pasiryšē,
Meturim laiko nē atait
Paguost notul, sengalvēlā,
Paguodes jai varo sūteikt.

Kovot nebaisa uē Tēvynē,
Uē āventā āmā Lietuvos.
Tēvai ir protēvial jū gynē,
Privalos meš gint laisvā jos.

Vistiek meš laisvā iēkovešim,
Oretī suskambēs laisva daina.
Tēvynē brangi, prisikelsi,
Kentēt ir varēt Tāu bus gana.

MELNĪSK, O LIETUVA

Melīšak, o Lietuva brangloji,
Tu laikinai vergē likai.
Vieningai, drāsiņai Tavo gina
Partizanai - tavo vaikai.

Tavo vaikai - didvyriū ainai
Dēl Tavās airti mecijos,
Tavo vaikai - šiedai jaunieji
Gina brangu vardu Lietuvos.

Per amžius tu būvai garbinga
Ir ta garbē meturi lūt.
Nors kraujā daug reikēs pralieti,
Bet Lietuva laisva tar būt.

Skambēs per amžius padāvina,
Kad lietavai notā aylēt
Tēvynā savo tokiā brangiā,
Dēl jos negalli kraujā liet.

Ir vol, tėvyne, Tu šydai,
kaip ta lėlija po langais.
Lyg iš mirties Tu prisikėlus
Gėrėnės su savois vaikais.

KEINIS SVAJON

Sirdis krūtinėje neriesta,
Svaigins gaivą liūdesys,
Tėvyne sepiuose grįsata
Jau praikūrėjusi akis.

Tėvyne mano Tu brangiausia,
Pralsidai dieneles šviesias,
Kabar sunkioje valandoje
Koks vėjas Tave bebras.

Javo vargus vien tik užjaudis
Brangis lietuviui miškuose,
Aš prisikeltus rytui auštant,
Ją kūnai metos gatvėse.

Krisikena šali leikeliai,
Kaip bočiai gynė juos naraini.
Užkėlusius senus takelius
Kraime partizanų būriai.

Kiauras priešai, lyg džiunglių žvėrys
Padarė Tau šaindas giliai,
Aš žudė, draskė, kaip pašėlę
Per kiauras dienas, naktelias.

Vol neliūdėk, brangi Tėvyne,
Užgydys Tau baisias žaizdas,
Užgydys tie, kas karėtai gina,
Wie greitai laisvę Tau parneš.

D A I N A

Atina jiems grucekas kelias
Lygtu duoblių ir dienasito.
Tautosveišiai, kaip šunys skalina
Ir ner jėgos juos nuramint.

Regis iš tolo juos ateinsit,
Kaišrai akraostus rausvai nuspalvina,
Palėdi kruvines karų dievaišio dainos
Ir patrankos palydį salvas.

Ussulio šypsenas klaiki ir rasti,
Kerimsta marion nuo krašto iki krašto.
Atina jie, šalinai eina rūpestis,
Ją Lietuvai Tėvynei, ką atnešti.

Bet Vilniaus bekštups naują saulę regis
Ir didžiū dainų ryštams pamoti.
Krito pikta kaulija regina,
Tai kas dar kelias mums iūdris pastoti?

Maris ginklą, troškimą ir drąsą,
O delne atėitį savo tautos,
Tad ir sakom: - O Lietuva Tėvyne,
Tu niekas jau iš skapeno nerasdosi.

V Ž K A ...

Daugel išaudė seserys jau drobės
Ir daug, daug supynė kančių į skaras.
Kodėl vergai mūsų tėviškę užpuolė,
Kodėl širdį jauną elegia pilkumą?

Oš kų ten rūsinose vargsta mūsų broliai,
Oš kų ten Uraluose alkata nekaliai,
Ko kramtuose plūsta ašaroti toliai,
Kodėl širdį jauną slegia pilkuma.

Tu naujaisiais metais aušta naujas rytas,
Per miestus ir kaimus nušygiuos pulkai.
Gal sudos nelaisvė, it uolų granitas,
Gal nūgrūds baltieji pastatai.

TU MŪSIS BRANGIAUSIA

Vėl toliuose kaupias juoda naktis,
Vėl ugniai svysčioja tamsi padangė,
Bet mes, pasipuošę karlygių drvasia,
Išsaugosim Lietuvą brangią.

Kas žina, kad grūsoja iš tolių audra
Ir dunda patrankom žaltai suapynę.
Tu žina, juk brangiusia, šalis gintarų,
Tau laisvę mes ginsim per mūsų ją gynę.

Prisiri tad į kovą. Laimėti ar žūt
Niekiam sakau, jį išsaugosim:
Laimėsim, tai laisvę dar teks vėl regėt,
Ar žisim, nors nelaisvės neįsim.

O MIELA TĖVYNĖ

O miela Tėvyne, kada prakalbėsi,
Kiek daug tu baimių metei.
Kada pasakyai, Tu mano brangioji,
Kiek skumso, šudynių kentei.

Atsi, kaip barbarai niokioja kasdieną
Ir spūdo ant Tavo širdies,
Bet kantriai kentėjai ir viltį turėjai,
Kaip yr' kas kovoj dėl Tavo.

Tyra sūnų, kurie Tave dar myli,
Dvybę sukoti negaili jie Tau,
Mūstyta, kaip žiedą puikiausią sukoja,
Mūšne, iš meilės, iš meilės jie Tau.

Jeigu ir žūsta kuris mūsų brolių,
Krušė prigludžia tyliai, (gieda,
Nūstateliai jas himnus gražiausius pa-
li to, kad Tėvyną mylėjo karštai.

LIETUVAI

Lietuva nuvarginta,
Lietuva nukankinta,
Užgrobita raudoną plėšikų,
Apėmeilita ir paniekinta.

Tavo pilys išveratos,
Jų sienos nūgriuvasios,
Šalies girios kertamos,
Vertis rusams pakliuvasios.

Nyksta dainų meliūdijos,
Dingo karklių nūdėjimas,
Paniekintas laisvės žodis,
Bet nešūta Lietuvos tikėjimas.

Lietuva nuvarginta
Prisikelsi iš siego.
Laisvės aušra aušta jau,
Sušalinos laisvės diegas.

UŽ TAVE

Anga jaunios jėgos,
Anga sūnelais.
Iškrenda mūsų mintys
Plieno sakalais.

Skamba sutartinė
Lietuvos laukais,
Trijų kryžių kalnas
Vėjai nebegeus.

Už Tave kaip vienas,
Kaip rytų aušra.
Daug vargų prityrus
Mūsų Lietuva.

OI SAKALE

Oi sakale, paukšti galینگas,
Valdova sukstojų kalnų,
Man žodžių išreikšti pristigo
Svajnei tavųjų sparnų.

Tu laisvas skrejojai padangėj
Ir erdve beribe gėries.
Palikęs aš Tėvišką, brangią
Klajojai šėšėliuose mirties.

O jei aš galėčiau nukristi
Pagalba tavųjų sparnų
Ir Tėvišką mielą išvysti,
Gal man taip nebūtų sunku.

VANPYRO NAGUORĖ

Užgaubė padangę juodi debesiai
Ir perkūnai griausmingai prebilo
Kaskelbė audrą. Berami Tu tapai,
Užvarginta mane tėvyne

Sunku, oi sunku vanpyron naguos,
Tie pagrobis ramusą sielos,
O sielvarto didis, bekrastės kančios
Užsupras niekašos, niekašos.

Ir sunką palengva iki galo kenkino,
Jei gyvybės žitės kibirkštis
Ir jo žvėriška prigintis tik nurims,
Jei bus šalta krūtinėj širdis.

Ir veltui nuo jo auka nori pabėgti -
Kąs jo ir tamsoj persekios
Ir progos beisėkos iš naujo pagriebti.
Sunku, oi sunku vanpyro naguos.

LIETUVA

Lietuva,
Koks brangus žodis Tu esi,
Tave miniu dienoj, naktij.
Ar vargo būsiu, ar skausmuose,
Tu mane guosi visados.
Tavimi vilsiuosi tada,
Šventoji Lietuva.

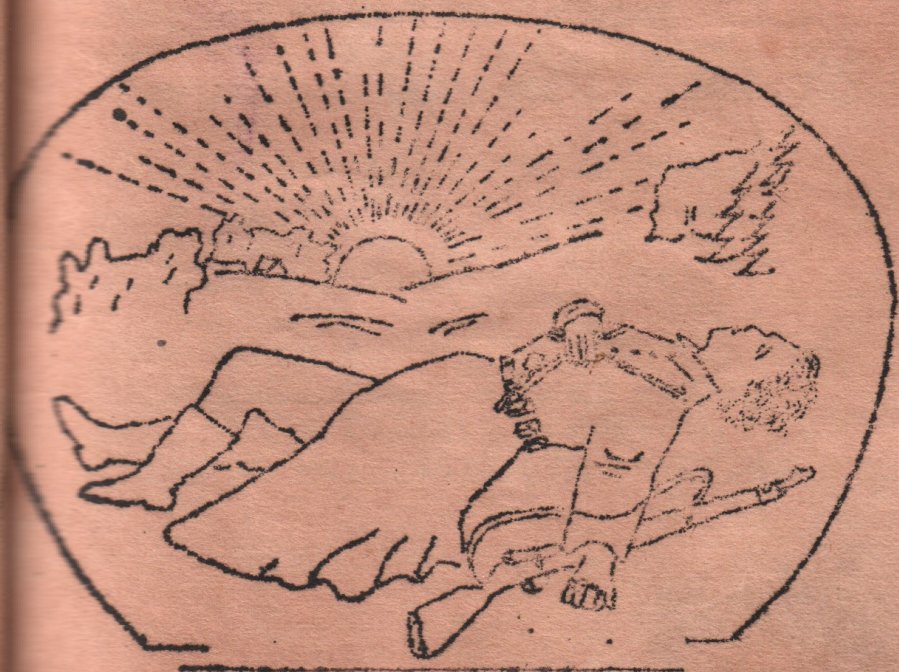
Lietuva,
Tu minims ir ten rytuos,
Kur sniegas, pūgas vien laukuos,
Kur išvaltas trečtinis kenčia,
Kur nėra pelais nė šventės.
Jis šventę jaučia tik tada,
Kai minis:
Šventoji Lietuva.

Lietuva,
Prangi ir ten miškuos žaliuos,
Kur penkerius metus varguos
Prabuvs sūnūs dar gyvuoja.
Ar šygyje, ar kovoje,
Ar liūdesyje, ar džiaugsmo
Jie minis:
Šventoji Lietuva.

Lietuva,
Paguodos šodien palikai
Ir tiems, kur tikis, kad laikai
Prasvis ir sūnūs grįš namo lei,
Kad nereikė kęsti, kaip lig šiolei,
Kad vėl galings ir tvirta
Bus
Šventoji Lietuva.

Oėjo balsas iš po žemių,
Skaudžiais atodūšiais maldos:
Kas iš tautos gyvybę semia,
Nemiršta tautai niekadoms!

B. Brazdžionis

ŽOVUSIAI STRAUBAI

Svaigo vasara liepų žieduose,
Skando dulkėse gelvi keliai.
Alpo motina rūbuos juoduose,
Kai gulėjai ant gatvės tyliai.

Mergučėlė pravirke grandingai,
Murmint negalėjo save,
Kai pamatė ant gatvės gėdingai
Išniekintą žiauriai Tave.

Laukuose ramunės rauduoja,
Verkė berlas gailiai pakely,
Kai be karsto Tave palaiduoja.
Be maldos - išdavikai keli.

Tau ne priešas gyvybę muskynė -
Muo niekšo tautiečio šuval.
Tau vainikų sėsutės nepynė,
Kors drąsus partizanės buvai.

Jis pardevas ir kūną, ir sielą
Atėjusiai už rublius kelius,
Jam Tėvynė dabar nebemielė,
Kori laisvei užkirsti kelius.

Est vistiek nelaimės išdavikai,
Kors išplėš daug iš mūsų sukų.
Savo krašte baialeji žudikai
Kusulauks gerėnųjų laikų.

Daug žydės dar darbelinės rašantų,
Po langais daug jašinių žydės,
Kors Tavęs ieškotų - nerastų
Motinėle priglaust prie širdies.

Tu ilskis ramiai, be pavojų,
Niekas Tavo daugiau nekankins.
Mes už laisvę Tėvynės kovojam,
Kai mums priešas gyvybę muskins.

TU PIRMAI PRAMYNEI TAKUI

Tu pirmas mums takus pramynai
Per kalnus, pelkes ir miškus.
Tu pirmas laisvės kelią skynai
Per vėtras, pūgas ir speigus.

Ar atmeni, kai rytai auštant,
Ar saulėi gštant vakare,
Paspausdavai pentiniais žirgų
Ir jedavai toli iš šia.

Ar atmeni Tu tą gegužį,
Ir sūšį Tėviškės mišką,
Kai grūmėsi, kaip liūtai, vyrai,
Nūgrūdinti tėvų švasia.

Kai savo tvirtos jėgos gyso,
Sirdis neriko man jaunai.
Pravirko eglės pagirėje,
Kai matė mirštantį Tave.

Plėšiai skambėjo Tavo vardas
Kuo Nemuno šalia krantų,
Sąbar nuliūdo visas kraštas,
Nuliūdo Nemunas platus.

Supylė kapą Tau prie miško
Rytų grobikas kruvini,
Sė atėitį ir už rytojų
Praliejai kraują pagirų.

NEŽINOMAJAM

Nei saulė, nei gėlės, nei vakaro dainos
Nutilusiai širdžiai jaunų nežalbės,
Tik vėjas klajunas geltonąjį smėlį
Bešios ir barstys ant kapo duobės.

Ar atėjusį kapą ir alpatantį kryžių
Tyliais vakarais ar kas belankys?
Nugesusios mintyse, nuviltosios gėlės
Nesidina širdis, netraukis akis...

Ar tropsia mūš šem. ir dieną, ir naktį,
Ar bilsiai žingenių visur aš širdžiu.
Kulševikai nori Tėvynės kail, numarinti
Ir dainas išplėsti iš mūsų širdžių.

Atleiskis, ilskis gelavajam smiltynė,
Kelinomas broli, žuvęs už Tėvynę,
Ar dainą lietuvišką, laisvąjį žodį
Atleiskis, ilskis gelavajam smiltynė.

PRIE PARTIJOS KAPO

Atlek, lakštute pilkucinėle,
Ant mano kapo dainuot dainų.
Tu išdainuok visas tas svajones,
Kurios dabar slapčias pinu.

Gal mergučelė, prašydama pro kapą
Tavo dainelės pasiklausys.
Lengviau šemelėj bus gulėti,
Kai ant kapo rasos nšarėlės kris.

Ir tu, mergyte, atnešk lėlijų,
Ant partizano kapo jon nuvyse.
Baltes lėlijos - tai šojo veidas,
Baltes lėlijos - tai šojo širdis.

ŽIEMOS NAKTIS

Vieną šaltą žiemos naktelę
Vėjelis pūtė taip tyliai,
Rengėsi kelionėms partizanai -
Bręsiai mūsų sakalai.

Mėnulio švelniai glostė žemę
Navo lengvučiais spinduliais,
Tartum norėdama sugrąžinti
Brolius, važiuojančius keliais.

Važiavo linksmi nusiteikę,
Juos nebūgino šaltis,
Nė vieno širdis nesusprato,
Kad priekyje laukia jų mirtis.

Jis vos šodytą privažiavo,
Išklido šūviai nuo namų,
Suprato mūsų partizanai,
Kad jie pakliuvo tarp priešių.

Aplink kulkesvaidžiai kvatojo
Ir sklido aidas po laukus,
Bręsiai kovojo partizanai.
Ačp, tas likimas koks balsus.

Štai, krenta jaunos partizanės
Ant žemės, sniegu apklotos.
Baltes veidelis mėlynoje
Suo žigurių budelių rankos.

Palikęs vargstant motinėle,
Namelių vietoj pelonus,
Žuvoj už laisvą tėviškėlės
Sutiko mirtį ir kapus.

Kai sužinos tėva motulė,
Jai akys ašarom paplūsa,
Kad, gindama ginstoją žemėlę,
Žuvo jos mylimas sūnus.

ŽUVUSIAM

Bejausmės šaltes rinkos
Ir akmenys žinuriai kieti
Priglaudė Tavo galvelę
Klaikioje nežaisvės naktį.

Pakilo mėnulis išbalęs,
Ivaigšdūtės pravirko gailiai.
Sučiavo rūkai Tavo veidą
Ir akmens šalti, nebyliai.

Ženklielis trispalvės sulietas,
Broleli, Tavuoju krauju.
- Tėvyne, dėl Tavo, dėl Tavo -
Lyg šaukis ženklielis - kenčiui!

Susvirę alyvos bučiavo
Kulidūnais mano akis.
- Neverk - jos man sakė - broleli,
Per kraują tik laisvė nušvis.

Neverk, už Tėvyne jis žuvo,
Kad būtų, kaip aras, laisva.
Jo liūdi šios kietosios rinkos,
Jį mini, jo gėdi tauta!

KUR POIKŪS DARĒLIAI

Kur puikns darbeliņai skāsta dziedāšanā
Ir nuvarēsi saulē svira,
Palikas viskā - ir kvepiančūs sēdas,
Išājai kovoti uš laisvā tēvynā.

Tet balta Vytis krauju pasruvo
Ant brangaus broli krūtīnā,
Cirdējos šodāi iā Jojo lūpā:
- Štai dar auka uš tēvynā!

Ir baltas sniegas rošes praļydo
Auo karšto krauje jaunuoļio.
Liejos nekaltas kraujas i šenā,
Kad žydoty lēlijos.

Nebramatysi savē nameliņy
Ties upeliņā taip arāunū.
Nebevaikšēsi draugy tarpe
Takai, nalsistytai krauju.

ZUVUSIŅAM VYTURŅI

Jau neisi daugiau Tu i mano darēli
Ir nekinsi baltuļy jasmiņy.
Tu uš tēvynā laisvā nomiras
Gukniubai ant pilkuļy aris.

Tu mirēi, tet āvāis Tavo gyva,
Nepasiršiņ Tavas niekadēs!
Nepasiršiņ gegušēs naktūliņy,
Kurios mēs praleidom kitsēs.

Mirdams palikai man savē drašā
Ir šinurā keršto manojo širdy.
Medistams, kurie praliējo Tavo krauju
Šteis dar valandā šinurā.

Šiela partizans, brangus Vytury,
Kas priebiekiam atkerēyt uš Tave.
Māsluostyāis - šuras mošai senai,
Raguonim didšinājam varge.

ZUVUSIŅAM ŽIGURŅI

Kaip putins raudonās,
Kāip rošes vidarys,
Pilkas škis ušmerkei,
Ušgēso šiburys.

Ant gatvēs pamostas guli,
Aplink krauju klanai.
Uš laisvā, šielas broli,
Kovoje Tu šuvai.

Šukuoja vējas plaukus,
Ne motinos ranka:
Šučiuoja saulē veidā,
Tarytuc mylina.

Pilkas škis ušmerkei,
Nemačinsais sušros.
Tu laisvā nesulaukai
Jau niekad, niekadēs.

Nebeauras, kur kapas,
Nei tēvas, nei mēma.
Jo neapsēā gēlynais
Mergaitē mylina.

Lengvas pietų vėjelis
Tik snėlį ten žerstys,
Palinkęs baltas beržas
Tau pasaką sakys.

LIEKNOS PUŠYS

Ko palinko lieknos pušys,
Gėjančios ramiai,
Ko nutilo sesių dainos,
Skambančios linksmiai?

Ten, kur stovi aukšti mūrai,
Juodi kaminali,
Mylimasis už Tėvynę
Juvo amžinai.

Ten pražuvo jo jaunystė
Skaisti, nekalti.
Už ištartą vieną žodį
Žūsta Lietuva.

Kai sukisė jėgų varpos
Lenkiasi žemyn,
Bernužėlių surakintą
Varo karcerin.

Liūdnas veidas jo sutinęs
Suo smūgių balsių.
Lūpos šnabšdai - Tėviškėle,
Dėl Tavęs kenčiau!

Nesteis prie kapo motina,
Žvakės neuždegs,
Nė senutė geltonkasė
Kūty nespesės.

SARGYBŲJE

Sumigo draugai,
Tik Tu vienas likai
Budėti už laisvą šalies.
Kažkur staugia žvėris,-
Aplinkui naktis -
Jo balsas kliaukiai nuaidės.

Ir tyliai eini,
O širdyje meldi
Aukščiausias kad žuogotų šalį.
Kad priešų šisaurių,
Lyg tigrų alkamų
Jausmai vėl atbustų užšalę.

Bet kas girdis tenai? -
Tur būt lekia vilkai.
Ne. Tai kraugerių gaujos žygiuoja.
Tu griūti ramus,
Budini draugas
Ir pirmas prieš budelius stoji.

Ir buvo kova,
Tau nusviro galva,
Bet priešų Tu daug nugalėjai.
Už laisvą laukų
Ir gimtųjų namų
Gyvybę Tu savo padėjai.

Nemiega draugai -
Tik Tu vienas likai
Siegoti už laisvą šalies.
Ilsėkis ramiai,-
Pareigą atlikai,
Tavo vardas per amžius skambės!

VARNIŲ IR ŠILSŲ

Buvo laikai, tauta liūdėjo,
Kai priešas skynė jos žiedus.
Jūs nieko nebojė išėjot,
Palikę šeimas ir namus.

Palikote šagres pastogėj,
Bevargstant tėvelius senus.
Pasitėt tėvišką pavojų -
Šiupote ginklus į nagus.

Supratot, kad Tėvynės laisvą
Veltui negausim niekadoms.
Išėjot Jūs nieko negaišę
Su pilna viltimi kovot.

Priglaudė Jus šalinis miškas,
Jo tankumynai, šolynai.
Tėvyne, dar nežuvo viškas,
Tave apgina Tavo vaikai!

Braugai, šalinį miškų didvyriai,
Nesliudo Jums audrą šaibai.
Pavojai Jums nebaisūs girioj,
Skrajojat, lyg kalną arai.

Ir vieną rytą, šėlstant rūkui,
Kovon stojom, lyg sakalai,
Ir dvi gyvybes tuoj nutrūko,
Mūdažė sniegą raudonai.

Šilės ir Varniaus lavonus
Priešas nužagė, lyg šveris.
Jis yra tokia patys žmonės,
Nyt nuogus gatvėse trūkys.

Artė per ančius Jums, didvyriai,
Kad gynėt laisvą Lietuvai!
Apsirė Jūs niekad Tėvynė,
Mūstės himnus Jums giedon!

UŽ LAISVĄ

Apsiniaukė visas dangus
Ir lietus lyt pradėjo.
Atrodė, verkė Jo dangus,
Lyg sėaros tyrėjo.

Verktė mergytė taip gailiai,
Jai sėaros tyrėjo,
O jis tenai ties pušyna
Jau sulcietas gulėjo.

O akys vis dar praviros
Į dangų jos žiūrėjo,
Atrodė, matė jis ten ką,
Ir lūpos Jo šnabždėjo.

Kai saulė leidos vakarus
Jis mirdamas kalbėjo:
- Mergyte mano mylima,
Kodėl tu neatėjai?

Praėjo debesys, lietus,
Mėnulis užtekėjo
Už laisvą žuvęs lietuvis
Naujam kape gulėjo.

Mėnulis apsvietė laukus.
Bet jis jau nežadėjo
Mergytai šilės pašadų,
Nes po žeme gulėjo.

ŽUVUSIAM PARTIZANUI

Pavasaris gražus atėjo,
Gėlėmis puošėsi laukai.
Su džiugumu širdyje skubėjai,
Kur glaudžia lietuvius miškai.

Čia priglaudė Tave, berneli,
Berželiai, eglės, pušynai.
Jau priešas angis mūsų šalį,
Čia vargsti Tu, tavo tėvai.

Girdi, kaip mūs laukai dejuoja
luminti priešų svetimų.
Tauta mūsų sunkiai alsuoja,
Netekus jaunųjų žiedų.

Tu su draugais savo brangiaisiais
skrajojai per miškus, laukus.
Nesiba ten pavojų buvo,
Tau buvo priešas netisius.

Prėjo vasara, lyg anžiai,
Puošė laukus jos žiluma.
Tėvynė krauju žemę laistė,
Tai buvo baisioji diena.

Ir tu tas sudras nugalėjęs
skridai per laukus ir miškus.
Širdyje vis vilties turėjai,
Kad teks sugrižti į namus.

Mūsų draugais naujus draugas atradęs,
Kur baigėte mokslų dienas.
Nabar visi kartu Jūs šadat
Atkeršyt priešui už skriaudas.

Aukštas smėlio pušyne
škarbėjo juosia širdyse.
Steigi pasiekė skaudį šalin:
Žiūrėkit, priešas pas mus čia.

Ir trenkė žaibas, lyg perkūnas,
Vaitojo eglės, pušynai,
Vaitojo, kad lietuvių žūna,
Paverptos žemės gėnuolai.

Kaudojo Tavo sargaišėlė,
Tavo dangiau ji nematys.
Ašaras liejo motinėle,
Kad jos sūnus jos nelankys!

ALGIUI, ŽUVUSIAM 47.02.26.

Tu kovojai už Tėvynės laisvę,
Už žaliuosius Tėviškės laukus.
Kai sesutės žalias rūtas laistė,
Palikai Tu gimtuosius namus.

Motinėle tolimam Urale
Siunš' aukščiausiam meldą už Tave,
Kad palengvintų Tavąją šalį,
O jei žūsi - glaudstų pas save.

Ir žūvai Tu už laisvės neišvydęs,
Motinėle, verkiant palikai.
Iš gintinės paukštelis atklydęs
skundą, skleis - ilgis Tavo laukai.

Nepabėsi pranykus pešvaistei,
Nelankysi savo mylimos.
Vėl sesutės žalias rūtas laistys,
Tu negriši niekad, niekadės...

ŽALČIUI, ŽUVUSIAM 48.06.25.

Tikruoju keliu, o sūnau, šygiuvai
Ir laisvą jaunutei Tėvynei nešei.
Tikėjai: gyvenim laimingi visi,
Kusviro galva ir jaunystė drąsi.
Tik močia ir sesė prie kapo nakčia,
Atėjusios Tave laukyt paslapčia,
Slyoja, kad laisvė ir laimė gyva,
Iš lūpų jų veržias ir aršesniais malda.
Jos meldžias be trūkio ir pailsio:
• Guteik Jam, Viešpatie, mažinę atilsi!

Kartu ir aš verkiu su sese, mama
Ir šaukiu: - Haisiosios vergovės gana!
Gana jau sadėta Tėvynei aukų!
Mebėra kuo dailangtis, gyvena nejauku.
Prigėrusi kraujo žemelė šventa,
Paplukus lavonais Dubysa, Venta
Vien šaukiasi keršto giliumais balsu,
To keršto, jaučiu, kad šaukiasi ir Tu.
Atkeršysis, prišėdu. Gi šiandien tikta
Guteik Jam, Viešpatie, mažinę atilsi!

UŽ ŽALIO ŠILO

Už žalio šilo, už miškų,
Ten brolių dangal užuostų.
Ir aš ten sušeistas buvau,
Gails, kad jaunes prašuvau.

Jaunystėj žiti tai skaudu,
Bet už Tėvyną nebaisu.
Už brangų kraštą Lietuvos
Negaila gyvybės savos.

O kai pavasaris ateis,
Laukų gėleiš išsielkies,
Bet mano akys nematys
Ir nebeplaks mano širdis.

O kai pavasaris atbus,
Manęs pasaulį nebebus.
Tenai, bažnytkaimio laukuose,
Kamiai išsėsiuos sau kapus.

Tu mano kapą aplankyk,
Lelijom, rožem apsedink,
Tik gailių adarų neliek,
Nes neprikelsi jau vistiek.

Ir tegyvuoja Lietuva,
Visados linkama ir laisva.
Aš ten išsėsiuos ant kapų,
Nejaušdams žemiškų skausmų.

NAKTIES KOVA

Kamiai pušynas ošia,
Tamsi naktis aplink,
Tiktai giesmė lakštutėt
Per slėnį tyliai slenk.

Tik staiga pasigirdo
Šūviai iš miško gelmių,
Tai užklupti žaliukai
Ginsai nuo priešių.

Aplinkui rėkas sklaidos,
Jau netoli diena.
Lindnai giružė ošia -
Šipnakt buvo kova.

Visi narsiai kovojo,
Tik vienas parkrito,
Nes širdį kulka pervėrė
Širibė nematyto.

Mesteis aprandoti
Motulė Jo senu,
Nes pagrobė Jo kūną,
Žiauri niekėjų ranka.

Pagrobę Jį nuvežė
Jis kažkur toli,
O kur Jį palaidojo,
Vien Dievas težino.

MUŠIDĖS PAVASARIAI

Mušidėse pavasariai rudeninės svajonės,
Musidėse gegužiai verkiančiais rytais,
Subliugės man akys sidabrinėm asarom,
Nes negriši Tu su laisvės atgarsiais.

Uždainuos miškinis švintančiam rytojui
Laisvės dainą su savais draugais.
Trimituos trimitas, sudundės patrankos,
Tik negriši Tu su laisvės atgarsiais.

Rakelės žydės vėl ievom ir alyvon,
Rubais nodai vyšnios, baltais jasmiais
O Tavo kraujas sušydės gal rožėm,
Nes negriši Tu su laisvės atgarsiais.

Mušidėse pavasariai su auksinėm svajonėm,
Musidėse gegužiai laimingais rytais,
Tik bliugės man akys sidabrinėm asarom,
Nes negriši Tu su laisvės atgarsiais.

MUŠIDĖS PAVASARIAI

Mors nežinau es Tavo varde,
Bet man jis yra toks brangus,
Nes įrašytas brolių krauju
Į širdis mūsų, jis amžiais bus.

Kai tądavo, apleidus girią
Iš savo bunkerius šiltus,
Su būreliu narsiausių vyrų
Kidavai bausti priešė mūsų.

Kiek būdavo tuo Tavo rankos,
Kas gi iš mūsų suskaitys,
Kai rytui auštant švaiglės blanko,
Kamo žygiuodavo būrys.

Bet vieną kartą pastebėjo
Tave iš budelių kažkas,
O rytą gėnuolyne vejoj
Kas kapą Tavąjį atras.

Tu savo vardą gėnuolyne
Ne lik išpausė palikai
Jį amžiais ir Tave atmintį
Mūsų visi Tautos vaikai!

KAD PASADINT GALĖTŲ

Kad pasadint galėtų
Ir iš naujo įkvėpti gyvybę,
Kurį žiaurūs jam priešas muskynė,
Kad tą pasiepti gilią suprastį mokėtų?

Ir ne kartą man sielvartas dvasilę pasau
kad neprašėks kerpėtas kapas
Ar nukritęs ant Jo gelvės lapas,
Negrąžina kad niekas jaunystę Jo jauną.

Užmigusi smėliams kad prikelti galėtu,
Apie bodių apeskytų Jis šali,
Bet juk niekas prikelti negali,
O kalin ir ar grįžti pas mus benorėtu?..

ZUVUSIEMS DRAUGAMS 46.03.12.

Danguj spindėjo mėnesėlis
Pro šėbenis, lyg žiburys.
Šai vėjai siantė naktušėlėj,
Lygiavo vanagų būrys.

Saltis sukaustė juodą žemę,
Ganta apsipuosė baltai,
O broliai, daug kelionės žengę
sustojo pailsėt ramiai.

buvo nuvargę ir sušalę,
Ir siega, iliesi ramiai.
Išdavikai alkani, negalini
Jisias ruošia pražinti šionai.

Vos diena išaušti suspėjo,
Spindėjo saulė neaukštai,
Būria burliokų priartėjo,
Aidėjo šūviais mūs laukai.

Ir kovės broliai partizanai
su priešu tėviškės laukuos,
Ne vienas nudis sakė manai
su pervarta širdim, skausnuos.

Septynios aukos tą kart liko
Kovės lauke apnuogintos.
Ne viena mergelė pravirko
Tenai nuelt negalinti.

Telaimina Junia šis Dievas,
Kad būtų pareigas šventai,
Kai mardėjo Tėvynė skausme,
O Jūs ją gynėt taip karštai.

Mežus nė lašas Jūsų kraujo,
Kur taškės gatvės, laukuose.
Irimins viską kalnai, upeliai,
šalti kryželiai miškuose.

Primas jie mums, kad ilsis broliai,
Kam buvo brangi Lietuva.
Greit sušaliuos rūtų darželiai,
kelais trispalvė vėlisvai

ZUVUSIEMS PARTIZANAMS (Ties Tandžiogala 46.03.12.)

Gražus mėnuo kovo atėjo,
Jį puošė sniegės, lyg pūksai.
Kas širdį grisuoti mums pradėjo,
šodėl mes jaučiamės neramiai

Pienos ilgumaa lyg kad netai,
O valanda kokis baisi.
Gal širdys mūs nelaimą jaučia,
Gal žūsta broliai palikti.

Dėl ko mes turim nerimauti,
Juk vakaras visai artai.
- Klausyk, kur reik širgelis gauti
Pas savo brolius nukristi.

Ir štai nakties ženkla! siškeja,
Tamsa jau puošia mūsų laukus,
Lyg aidas, laukais mes skubėjam,
Pas save brolius paliktus.

Atskridom į sutartą vietą,
Į vidų žengiam su džiaugsmu.
Štai kiek čia sąrašų pralieta,
Klausia manęs "Ar gyvas tu?".

Aš lyg sumišęs ir nustebęs
Klausiau sešės, kas reikalai,
"Ar gyvas tu" kodėl gi klausni,
Kodėl negtvyko draugai?

- Klausyk, mano brangus broleli,
Koks siaubas šiautė čia pas mus.
Žaibai, perkūnija - begaliai,
Pragaras tiesė savo narus.

Krauja broleliais sniegą laistė
Ir ataugė žvėrys alkani.
- Klausyk, kur buvot? - mūsų klausai
Šiaudieną buvo septyni.

Už draugas mes tuoju prisiekėm
Atkeršyti priešui lig mirties,
Už laisvę brolių pėdom sekam,
Prie ginklo - Dievas mums padės!

Kovoms tol, kol priešų gaujos
Į smulkias dulkes subyrės,
Kai atsikels Lietuva nauja,
Tad lietuvis ginklus padės!

KALBŲ VARPAMŲ SKAMBANT

Niekad, dar niekad taip varpinių varis
Kam neakambėjo užgimusiam Kristui.
Kaltui tu, varpe, iš bokšto nukoręs
Kam žinai kartoji, kad melstų jis krietų.

Už penktas metų ilgų ir skausmingų
Kam meldės, kad veržo grandines nukirstų,
Už lygiai ir šiandien palda jo liepanote
Kam jau plienojuos į gimusį Kristų.

Kam žemės karaliai, dangaus Rūdikėli,
Kam ir mirę sudėjo po kojų...
Kam, savo žvilgsnius į dangų pakėlę
Kam širdis savąsias su meile sukojam.

Kam žvaigždė nepaliesuje mirgėjus,
Kam, kad gimė pasaulio Karalius.
Kam mūs šali, skausmų atpirkėjas,
Kam ši ramybė žmonėms geros valios.

ŽUVUSIAM ŽVAINIUI

Kamiai gyveno partizanai
Tankiam miške tarp medžių ošiančių.
Kamalis giria čia slėpė juos
Kam priešų, nuo budelių akių.

Draugas, seulėtas buvo rytas,
Kam saulė švieta taip liūdnai,
Kam tartum suprasdamu nelaimę,
Kam partizanus puola siūbinai.

Tą rytą baltai zvinčė kulkos,
Nuo šūvių sidėjo giria.
Arijatams, istroškusiems kraujo,
Ivainys tapo sūka.

Godžiai gerė žemė Jo kraują,
Jis sukniubo tylus, nebylys.
Už Tėvynės laisvąjį rytojų
Bevo gyvybę paaukojo jis.

Prie Jo kapo budės lieknos pušys,
Nes vakaras, rytas gegutė užkukuos,
O palinkę beržai svyraonėliai
Sėks pasakas apie dievyrių kovas.

Už Tėvynės vaikų pralietą kraują,
Už gietosios Tėviškės kardinias,
Lietuviai, mes turim atkeršyt,
Jei reiktų ir mirti, kaip mirė Ivainys!

Kaip vyrai, be baimės mes stokim į
Kaip milžinas smžių balsus, (kovą,
O meilė Tėvynės tebūnie vadovu
O Dievas, kurs valdo visus.

Maironis

KODUOTI

GRĪŠI Ī TĒVIŠKĀ MIŠĻĀ,

Ju greitai sugrīši Ī tēviškā mišļā,
Pasveikinsi gal tu ir bērņš, ir uoš,
Pirkšanai sugirgādās siauri sođo vartoliņā
Majelis pradžiugs liekno bērņo šakosē.

Ju pirkios išbēgs mišļa mēmā
Pasveikins sugrīkusī sūnā narsuolī,
Ja musiris gal per veidā raukšlētā,
Tves gal Ī pirkļā, pakvipusī, duona.

Ja tas džiugsno ir laimēs, kuip kad buvo,
Laukuosē mīdējo laisves dainos lietaviņā,
Prie lango pirkios pražydes vėl alyves
Mārlēlīj šypasīs raudonī bijānai.

Ja laukuos vėl kvatosis paikuolis gegužis,
Mārstās šiedus ir nebeģalīs surinkti.
Ja pavasari grīši iš lauko namolītei,
Mangēj pasveikinsi senuti smātkeli.

Ja gal pirkioj tylu. Nēra tētēs, nei mamos,
Tves niēks tavēs gal Ī gintājā pirkļā,
Ja zaķur jie toli ištrenti uz ūralo,
Māriņ budeliņ varģinti ir iškankinti.

Ja nerasi smātkelio palangēj palinkusio,
Ja ir pirkļā iģriovē prakseikti raudonieji,
Ja liednai palinguos tik palangēj bērģelis
Pavirks senas uosis, išvydās nāšlāiti.

Ju greitai sugrīši Ī tēviškā mišļā,
Ja greitai pasveikinsi bērņā ir uoš,
...gal nēra tenai ju nei tētēs, nei mamos,
Tves niēks tavēs gal Ī gintājā pirkļā!

TE PLAUKA ŽAU BALDA

Mes hiems sukojis žau malės tyros,
O Dieve galingas, priink nuo širdies
Ir glausk prie pastogės savų šia giatos
Kūtingą mus blaškoma vėjų nakties.

Šu tavo pagalba mes rasia namus
Kamybės, vilties pakiliam gaudime,
O Dieve galingas, apsaugok Tu mus,
Nuo kelio klaidingo pasuk į save.

O Dieve galingas, Taa meile gyva
Mes suką sukojam ir lenkiam šumai
Prie Tavo veido štai galvas savas,-
Malda mūs teplanku Tau, o Dieve, sukštai

LIETUVIS KOVOJA

Šo toks Okanotas šėviškės dangus,
Šo krinta nuo berėjų rauda?
Todėl, kad lietuvis bijo griūt į asmus,
Kur prabėgo jaunystė, juokas ir daina.

Atėjusios gaujos plešrių asijaty
Lietuvius banditais vadina.
Šar tokio smurto pasaulis nematė,
Asijaty kultūrą visi įsų pašino.

Lietuvis kovoja, nors spaudžia jį priešai
Tėvynės jam vardas visad yra mielas.
Erkus lietuvis ne tiek iškentėjęs,
Mirti už tėvynę jam nebaisu yra.

KUR NEMUNAS BANGUOJA

Ten, kur Nemunas banguoja
Tarp žalių laukų,
Broliai lietuviai dejuoja
Prispausti rusų.

Ten motulė sengalvėlė
Lieja ašaras,
Kad jaunutį sūnaitelį
Mėto po gatvės.

Bolševikai nor išplešti
Laisvę iš širdžių
Ir išvešti mus kalėti
Toli nuo namų.

Plėšia jie giatas sodybas,
Šaikina miškus,
Lyg tikrieji šeimaininkai
Norį tvarkyt mus.

Nenusileidžia lietuviai
Prieš komunistus,
Šina kevon pasiryžę
Į žalius miškus.

Naktimis namus aplanko,
Motules senas,
Mergytei paspaudžia ranką,
Taria: - lauk manęs.

Vėl laisvužę iškovošim,
Vėl skambės daina,
O jei vėtroš prausia nosį
Meliūdėk, mergyt viena.

Vai sugrįžis iš beržynų
į gimus namus
ir mylimojo tėvynėj
Laisvės dienos bus.

o dabar telaimin Dievas
šygius ir kovas
ir laisvušei vilties diegas
širdy neušges.

PARTIZANAMS

Tebūnie laimingi jūs šygių takai,
darbė jums, galiūnai, mūsų sąsiuclai,
tik jūsų krūtims trispelvė dar puošia,
tik jums dar giružė lietuviška ošia.

Jūs pinatė laisvei gražiausią vainiką,
ne baimės kepojat nabus bolševiko,
ir žmonė senutė visai nedėjusė,
kur Vytį lietuvis su savim nešioja.

Ten lašta tie iltys plėšiko raudono,
kai jį jūsų kardas paguldė ant žono.
Lietuvis ten gali gyventi ramiau,
nes nukirstos iltys nekanda daugiau.

Mažytis lopšely sau siegs ramiai,
juk jį nebegąsdin raudoni vilkai,
klojime durtuvais nebėdo šiaudų,
o klėtyj aruode nežarsto grūdų.

Neišėško kasėke tai po lova, spintoje,
beskaito, ką "buožės" parnėš knygoje,
negali susėkti bažnyčion kas eina,
kas trunkia po kaimus lietuvišką dainą.

ne meldžias prie kapo tėvynės sūnus,
ne klūpo po kryžius, sulcaudamas dangus,
ne laisvę gražintų, mūimtų vergiją,
ne vėl rami būtų suvargus žmonija.

ISKIRANT

Kai darželyje gelės šydėjo
išėjai tu palikęs namus,
motinėle lig vartų lydėjo,
ji žinojo, koks gyvenimas bus.

Kai tu vienas šygiuoti pradėjai,
ji stovėjo, kaip šešėlis tamus,
išarėles nuo veido tik braukė,
kad išleis jos mylimas sūnus.

Pasilikus viena vis minėjo
tavo vardą, nes jai yr brangus.
Jas vakaras, rytas ji siunčia
tas aukščiausiąjį savo meldas.

Ji meldė, kad Dievas globotų
jūs mylimą sūnų kovoj,
kad laisvą sugrįžtų jis vėliai
surasint jos senatvėj šiliej.

bet sušinojo barbarai,
kad sūnus kovoja miške,
seną motinėle "banditka" vadina,
nutvėrę į Sibirą veža nakėlia.

Dabar pasilikęs tu vienas
šešėnai, koks likimas tau bus,
ar kovojant gyvybę padėsi,
ar teks grįžt laimingas į namus.

Zaule skrājoja visai nesukātai
 Ir juokas mums širdie vilioja,
 Pusēdā berlīne linksmi venagai
 Ir graudīngas dainas dainuoja.

Šis skrāids pūkšteliņi ir giedas linksmi
 Jū giesmēs pē giru skrājoja. (mai,
 Šis stēvi tērkeliņi ir mēsto liūdņai
 Kad vargsta lietavīai, dejuoja.

Šis švelnus vējēlis kutens lapus,
 Malonu mums šis pailnēti.
 Pamiņš pāvejuš, pamiņš vargus
 Prādējom tāip linksmi kalbēti.

Misē partizanēs mēlucās ilgai
 Sēsē lietuvaitēs stējo
 Ir giru pasklido graudīngi balsi,
 Jōg sētuoni mētai prādējo.

Šis mētai kainavo mums daugel suku,
 Mūs tauta daug kraujo pralējo.
 Šandienā dar vargstatas, gyvēti sunku,
 Š ašaros upēz tēblējas.

Velikakite, sēsēs, dainubkit linksmi,
 Kritars jums broliņi partizanai,
 Kora šandien zaule sēptēms visai
 Ir sēndis balsis uraganai.

Tad broliņi uš ginklu, kovokis šventai
 Mētkis visai mēsimiņ,
 Tada pamatynis, jōg blaivos rytai
 Ir kelias pāverta ševynā!

Pamirš tauta niekad jūsu šygi,
 Š gēra mētins sēvo vaiku,
 Lietavī tauta - šalis narsīu karšygi
 Š garsi jau nuo sēnu laiku.

Š dar labiau iēgarsinait jōs vardu,
 Š dēl jōs laisvēs daugiauēlai kēnciat.
 Šis tuos, karie mēsu laisvē plēšo, ardo,
 Š pasiryšā kovet išojet.

Š sēvo kraujo plāunat giat, šem,
 Šis subiaurojo rēdēni slihinai.
 Š "saulēs" štalins daugas sēptē,
 Šis šemē nusidašē kruvinai.

Šis šemē sēnu ir kraujo,
 Š pavargo nuo nelygīs kovos.
 Šis sukars gyvenimā jai mējā,
 Šis ne jūs, narsieji partizanai Lietavos!

PARTIZANU SVAJONES

Šis pasiklausiau šisufaus vējēlio,
 Šis šis man dēli šķis rytai,
 Šis ilgai su priēšu reikēs koveti,
 Šis gal reika gulti šemēj juošēj.

Šis ant mano kapo padvirēs beršas
 Šis šis lašēliais laistys mēne,
 Šis gal nukritēs beršē lēpēlis
 Šis šis kapēļ rēdens naksis.

Kaip greit' prabėgo šios dienos,
Niekad, oi niekad nesugriš.
Prabėgo ir mano brangi jaunystė
Ir antrą kartą jau nepratys.

Motinėle mano brangioji
Mane sugina ir užnešiojo,
Dabar išleido Tėvynės ginti,
Sventosej žemėj kovot ir mirti.

Ir aš išėjau tylią naktį,
Ir Dievas šino, ar besugrišiu,
O jei sugrišiu aš nepratęs,
Kas gi girtuosius savo nemus.

O kaip norėčiau nors vieną kartą
Pašveigt, brangioji, tau į akis,
Tada paklausčiau, ko taip nuliūdus
Ir kas nuliūdus šydriaus akis.

LIŪDESIŠ

Kaip ilgą, liūdną,
Sirdis nerimsta,
Vien kamštin ir vargus
Kūtinėj stingsta.

Keliko nieko
Kam pasiguosti,
Nezanda ramybės,
Grimsut varguose.

Kaškur motulė,
Sergelė teli,
Vien Dievas tešino
Lixią brolio.

Žemė vaitoja
Vargų suopausta,
Menoji motulė
Vysta nuo skausmo.

Žmonės pavydūs
Intrigas daro,
Vienybėi sukurti
Per mažą karą.

Granda ir liūdna,
Gaila girtinės,
Už ją tad kovoja,
Kas tam aš ginkas!

KRĖSIS

Naktis. Lyg maži kiburėliai
Languje mirga švaigėdės auksinės,
Mašulis išvytas iš debesė vėliai
Užsės, svajam prisiminęs.

Maigo pasaulis. Apziurus
Kurodo gražioji gamta.
Tylą drumščius, teli rusiurus
Karelė sustažo staiga.

Už jos atsikyrė šošėlis
Ir slinko palengva pirmyn.
Mašiau, kad jo veidas išėlės,
Kakys šaibuoja ugnis.

Už slinko atkeršyt už skriaudą,
Už kruviną skriaudą širdies.
Staiga lyg perkūnai sugriusis,
Pašvinta padangė nakties.

Naktis. Jų maži kiburėliai
Dauguje kirga žvaigždės sukainės.
Vorėdė žygiuoja jau vėlisl,
O priešų sustingę krūtinės.

TEVYNĖ TAU DAR LIKO

Kapas, kryžius ir žydiati alyva,
Aplinkui gūdums, klaiki naktis.
O kur ramybė ras nuvarginta širdis,
Kur eisi, partizane, vakarą vėlyvą?

Juk niekas nepravars tau kieno vartų,
Neliko šiam pasaulij artimos sielos,
Tavo jau niekas nesupras ir nepaguos,
Neliko, kas prieš kraugerius priešus nūta

bet nelidėk! Dar liko tau tėvynė,
Kurios išplėšti niekas neįstengs,
Apnuogintą ji kūną žemėmis pridengs,
Kada užmigs jausmai, sustinga krūtinė.

Ir kada laisvė šalis pilkuos arimuos,
Kada ramunė laisva pražydės,
Ji tavo žygius ainiuose einės
Ir nepasirš tavo, prie kapo rymos.

UŽ LAISVĘ

Lankai pavasariu kvėpėjo,
Barželyj rūtės dygo,
Tada kovoti jūs išėjot
Už laisvę pavergtos tėvynės.

...samanotu stogu pirkias,
...rykandias prie vartų.
...sąvyje didžiausią drasą
...- Orišim mes laisvi dar kartą!

...priglaudė šali miškai tėvynės,
...dainos nedavė liudėti,
...šibutes skynėt, juomis puošėt krū-
...viską, kas verta mylėti. (tines,

...laisvę, už tėvynę jūs kovot išėjot,
...seną močiū, seną merguželę,
...tyrą laisvę žydėjo,
...jūs laisvę ant rankų iškėlę.

ČIA MŪSŲ ŽEMĖ

...pakelti gali klaustą raudonųjų
...pagydyt šiladą mirtiną šalies?
...tau negaila laukų nusiaubtųjų,
...tu sai tik niekšingos mirties.

...jok lietuviai kovės dėl tėvynės
...dienien kovoja Lietuvos vaikai,
...priešas nūtremtų brangiosios sostinės,
...mažoms pražūtų raudoni vilkai.

...čia mūsų žemė. Čia Vytautas gynė
...nuo kryžuočių, nuo leakų, rusų,
...Lietuvos garbę plačiai išgarsino
...pagirdė kirgą prie jūrų juodų.

...nusarintas medelis atbunda,
...vasaris vėl kai sugrižta gražus,
...selsvuos skliautuose perkūnai sučunda,
...trokštančią žemę pagirdo lietus.

Kelsim iš vergijos juk ir mes dar kartą
Priespaudą paminsim ir būsiam laisvi.
Galėsiam vėl grįžti prie palikto arklis,
Kanybės, ne keršto tikrai trokšdami.

PARTIZANO WALDA

Išgelbėk, Marija, paniekintą Lietuvą,
Sustiprink jėgas mūsų brolių išvežtų,
Buteik stiprybės ir vilties kovoje,
Išgiraki meldimą kovoj mirėtančių.

Daug žūsta kalėjimuose šodnio ištroškę,
Daug miršta iš bado šiaurinėj šaly.
Marija, išgiraki mūsų balsą meldimo,
Paguoski beraudančius, Ponis meili.

Pašvelki nuo sosto į verkiančią šeną,
Kiek ašarų, kraujo ir sielvarto čia.
Tabeivosi debesys baltas aptamę
Ir keliasai laisvei brangi Lietuva.

Palsimink, Marija, mūsų darbus ir žygius
Te žemėje gimsta vienybė, taika,
Te amžius kentėjus ir kraują praliejus,
Gyvuoja lietuvių tauta!

RUDENĖLIS LAIMINGAS

Mūsų, žalias miškas nuliūdęs,
Sukrito gėlelių žiedai,
Te mūsų tėvynę, po brangią
Dar siaučia plėšikai rusai.

Mes miško klajūnai jau tapę,
Buteką kanybės iš vis,
Bet laisvei tikėti nemustomim,
Pakol neužmerkai akis.

Ir gal rudenėlis laimingas,
Apmirę vosilkų žiedai,
Gal krintančios gėles išgelbės
Ir būsim laisvi, kaip arai.

Graži vašarėlė praėjo,
Kuvyto gėlelių žiedai,
Ne vienas akis jau užmerkė,
Jį prisilėgė šalti kapai.

Kuri jau žemėlė priglaudus,
Tas yra laimingas tikrai,
Či ką mes sulauksim, nežinom -
Gal kančios mūsų laukia tikrai.

Sunki partizano dalelė -
Taip kalba jurginų žiedai,
Gal jiems jau gyventi maiboda,
Gal juos jau vilioja kapai.

Ir mūsų kapai nevilioti,
Kad taptų šalelė laisva,
Kad laisvės sparnais suplasnotų
Kentėjus ir verkus tauta.

SAKYK MAN, SENAS VOSI

Sakyk man, senas vosi,
Ir tu jaunasai kleve,
Siandieną kuo paguosti
Tą liūdną kraštą savo.

Dėl ko tiek liūdi kryžiai
Laukuose ir pakelias,
Ko broliai nesugrižta
Baimot šia vakarais.

Kas liūdesį įpynę
Į drobių juostų raštą,
Dėl ko mieloj tėvynėj
Šiandien toks liūdnas kraštas.

Pravirko senas uosis
Ir jam atsakė klevas:
- Vaduokitės, lietuvisi,
Iš priespaudos, nevalios.

Jie keršto trokšta

Aplaidę gintą knaisą
Išėjo vyti nuožmų svetį,
Išėjo broliai septyni
Su šautuvais per petį.

Už išvežtus tėvus,
Pralietą brolių kraują,
Už sudogintą sodybas
Širdys keršto reikalauja.

Tėvynės girios ir laukai
Kovos dvasias jiems šviečia,
Kraują pasarvus lietuva
Į keršto žygį kviečia!

Jie duonos kąsnių paskutinio
Iš turnos išplešt neduos
Ir sesių kraštų pilnas skryniais
Suo barliokų jie atveduos.

Viršum juodų stogų
Krauju mėnulis raudo.
Būrys iš septynių draugų
Tuoj užmokės už skriaudą.

Ir sudrebėjo nakties tamsa
Širties šauksmu suklikus,
Plieno smogianti kruša
Nukrito ant galvų plėšikų.

Bet grįžo jų tikrai šeši,
Mėnuo sidabro pylė,
Jų kerštu širdys degė,
Už brolių meldė tyliai.

KILNO ŽINGSNIAI

Kas pabels tamsią naktį į langą,
Kieno žingsniai pavargę įslasens?
Gal vaiduokliai nakties jau sukilo,
O gal vėjas šalto rudens.

Gal dvasios kur naktimis neriksta,
Pakaruckliams ramybė nemielia.
Ne dvasios naktimis neriksta,
Tai žmonės su širdimi ir stais.

Kas išvarė jus į vidurnakčio kelį,
Kas uždėjo tą naštą plieninę,
Ar ne šydinčios žemės šaukimas,
Ar ne meilė brangiajai Tėvynei!

Ir regiu jus puikiais siluetais,
O jaunystė nukaitus veiduos!
Kaip graži ir miela toji žemė,
Juk kraują ir airtis ją vaduos!

Pasilikā draugai ir mēģelē
ir meilē jaunystē mūcinē.
Aš matau jus iēniekintus gatvėj
su krovina žaisda krūtīnėj!

PARTIZANŲ MALDA

Už miško gasta pārsūdusi saulē,
Laukumos klajoja tamsa,
Siksta žemē sapnų karalystėj,
Vakaro maldai nutilo gasta.

Miško tyloje šnabždesys paslaptīngas
Nyluoja nuvargusias sielas.
Apsaugok mūs šygius, tvērėjau galīngus
Mūs lietuvų brangių ir mielų.

Malda pasklinda tarp ošiančių medžių,
Iš partizanų kovotojų lūpų,
Maldai palinksta ir smilgos bežadės,
Mustoja ir vējelis pūtas.

Už šygius, už laisvę brangiosios tėvų
I sukātusse kilo malda,
Kad laisintų šygius brolių pasizyžusius
Klāstētų laisva Lietuva!

UŽ TĒVYNĒS LAISVĒ

Rusai privertē mūs brolius i karā,
I kovā be tikslo ir be naudos,
Š broļiai visi, kurie tvirtos valios,
Visi ištūgiavo i tamais miškus.

Š visi drāsiņai ir linksmi pradējo
Dārti ir dirbt partizanų darbus,
I sesis namuose liūdnos, musīnē
Pāliedzīši šīdri i mus.

Š skaudu šīdretī, kurie tik kovoja
Uz laisvę Tēvynēs ir savo draugų,
Mūs ir ginklu i mūs išeina,
Dārt pasitaiko net ir sušēistų.

Mūs juk likīnas mūs partizanų,
Mūs, ar šalta, vistiek jū miške,
Mūs, per šnipus šiek tiek sušēinojs,
Mūs rāybēs ir šia.

Mūs juos užpuola ir apsūpa miškā
Mūs karolīvių, ištisi pulkai,
Mūs partizanų saujelē maļytē
Mūs juos, bet kovoja narsīai!

Mūs vienam šino, kad kova dēl laisvēs
Mūs juk baļģis skandēju likīmu.
Mūs partizanus ištiko nelainē,
Mūs jū randa Tēvnei aukų.

Mūs pagroba kelius jū lāvonus
Mūs ir rodo kitīmus,
Mūs ir sesis deļuoja ir šaukia,
Mūs, jūsa Dievas atļģins visīmus!

NEPALIKI

Mūs seniai aš su tavim kalbējau,
Bet esyse dar šodšiai girdēt
Ir akyse šēšēlis vaidēnas,
Kai pradējai tu manē šavēt.

Kai mēnulis šydriņoje padangēj
Sypsojos su mums meilīni,
Aš glandžiausī prie tavo krūtīnīs,
Irašīau meilēs iē tavēs tyliāi.

O tu viskā ramīai man šādējai
Ar iē meilēs, ar tiktai juokais.
Ir mēnulis tuos šodžīnus girdejo,
Kā, kalbējai tu man vakarais.

Kepalīki tu manēs nešlaitēs,
Juk nebēra, kas mane priglaus.
Motinēlē, tēvelis Vorkutoj
O broleli po šenēm gul jau.

Girdējau raudant smūkā sutenojē,
Mašīau jo mēlynas, liēdnas skis.
Kada pravirko smūkas, miškas suvaitojo,
Tais dingo vēl mirāžuos grašioji ateiti.

Regējau švintanti rytoju tolusojo,
Ateitiēs bokātus ir didžīas pilis.
Kada pravirko smūkas, miškas suvaitojo,
Tais dingo vēl mirāžuos grašioji ateiti.

Mušinešē viesulas švintanti rytoju,
Mušinešē laisq, ilgesis naxtin,
Kada pravirko smūkas, miškas suvaitojo,
Dar gyvent norēšīau, o likoē tik mirtis.

Rebeglēcīu raudant smūko sutenojē
Tik sapnus regiu jo liēdinšīas skis.
Kada narīno šīlas, smūkas vēl raudejo,
Tik nedīnk mirāžuos, grašioji ateiti!

Šis regiu vēl švintanti rytoju,
Kas steitiēs bokātus ir didžīas pilis.
Kada pravirko smūkas, miškas uššainavo:
Gralingā mirāžuos grašioji ateiti!

KALP ŠKAUDU

Išvarē iē nasmū mēš broli,
Paliko mus vienān liēdēt,
O jis tyliūs, rasūs iēšējo
Tēvynq gint, kovot, budēt!

Broleli, be tavēs mums ilgu,
Šēr kam dainuot, meilē kalbēt.
Kai vassarq rūtas aš laisēšīau,
Su džiāngsēn norējai padēt.

O dabar vargeti ten miškuosē,
Bijai parviti iē nasmūs,
Kur tu praleidai kūdikystē,
Jauņystē, sutikai smagus.

Tikēšim, trēks vergiēs panēlai,
Parciāi laisvas vēl pas mus,
Skambēs dains graši, galings,
Gyvenimas sugriš raxus.

TU ATEIKI

Tu ateiki pas mane nors kartā,
Prisīnīnk, kā šādējai tyliāi,
Kai buvai nasmūsē dar linkmās
Prišādējai mylēt sušīnai.

Tu sėkai, nors aš būčiau ir toli,
Tave aplankyčiau dažnai.
Tad ateik, nepamirški tu mane,
Kada tylūs, šilti vakarai.

Jau ne kartą tavęs aš laukiau
Sėgūšės tyliais vakarais,
Sargėlyj tarp gėlių sėdėjau,
Jas skyniau gražiausiais žiedais.

Tu ateik, tu ateik rugių lauku,
Kai varpos nušvyrą žemai,
Pasitiksiu aš tave ir naktį
Bes žinau, tu pašvelgsi seiliai.

Tu ateik, kai už laugo pusnyiai
Ir patelėsi į laugą tyliai,
Pasitiksiu, į višų įleisiu
Ir pabūsi pas mane ramiai.

KAD SKAMBĖTŲ DAINA

Mūs dvasias neipratęs vergaut svetimiesiems
Tu įpratęs girdėti dainas Lietuvos.
Mavo dainą su tavo daina mes sulieciau
Ir prieš priešą nelenkisime niekad galvos.

Mes nuo priešų mes niekad nelūžom, nelisim
Tik vis drąsiai vis ėjom pirmyn ir pirmyn
Mes mes mylime darbą ir dainą, ir ginklą
Kuris nukreiptas taikliai mūs priešė šim.

Į tą dainą sukūrė šalis partizanai,
Į tą dainą budėdami traukisime mes,
Kad laisvas vis būtų mūs tėviškės oras,
Kad skambėtų vis daina po mūsų girias.

Mes girdim už mylių patrankų ošimą,
Mes greitai iškelsim trispelvį kauną,
Mes špirtai spaudžiame ginklą plieninį,
Mesynės paduotą į mūsų rankas.

VIEŠĄ NAKTĮ

Viešą naktį, šviesioj mėnesienoje,
Kai žvaigždutės pleveno aukštai,
Mūsų veikiškos mamą ir tėtį,
Kraugią tėviškę tu palikai.

Žaigu priešas į kraštą mūs brausis,
Mes patrankos platybės laukų...
Mūs laisvę, už mylimą šalį
Mes pakilsime žygin kartu!

Mūs matau jus keliais nužygiuojant,
Mūs skių jūsų spindi drąsa,
Mūs širdy didis ryštas ir meilė,
Kad tik būtų laisva Lietuva.

Mielas broli, tikiu jūsų gretom,
Mūs šviesiu, plieniniu kardu,
Jei reikės stoti mūšiu už laisvę,
Mes pakilsime žygin kartu!

TU IŠEJAI

Dar neseniai tu man kalbėjai,
Kad visa - klausimas dienų
Ir išejai, tu išejai
Parnešti laisvės spindulių.

Bet nei tavas, nei laisvės tas
Vien tik naktis, tamsi naktis,
Nė laimės taip trumpuotės ir maš
Beliko tik viena viltis.

Ir pūgos siaučia, vėjai ūžia,
Bėra tavas, nėra šviesos.
Tavo mama - žalieji giria,
Tu išėjai gint Lietuvos.

LAISVĖS SUSITIKIMAS

Gėlės birs po jūsų kojom,
Links berželiai pakeloms.
Rankos laimins ir žegnos
Purvą, išpuoštą gėlėmis.

Skris vėl maldos į aukštumą,
Alps vėl džiaugsmo apinti,
Vėl bris laisvė ir teisybė,
Kur brolių kapai šventi.

Ir sustos prie sostų sosto,
Prie karališkos pilies,
Veidus ašarotus šluostys
Kylant vėliavai šalies.

GIMTOJI ŽEMĖ

Grafi esi, gimtoji žeme,
Varginama šiaurinių sadistų.
Tavieji kalnai ir kloniai
Aplaištyti tavų vaikų krauju.

Be viena kartą, gimtoji žeme,
Katel gaujas šiaurinių plėšikų,
Bet tokių niekšų, kaip komunistai,
Tu neragėjai dar iš tikro.

Lietuva, neši sunkų medžio kryžių,
Ant suvargusių savo pečių.
Tavo vaikai - raškos suristos,
Kasato jie savų laukų.

Bet neliddek, gimtoji žeme,
Kad ašaras ir kraują laistai.
Tavo vaikai - laisvieji partizanai
Parneš tau iškovojo laisvę!

JŪS KOVOJAT

Jūs kovojat už Tėvynę,
Už gintus laukus,
Bet sakykite, brolieliai,
Ar grįšit pas mus.

Jūs klampojate per purvą,
Per gilias pasnis
Ir priejate prie pirkelės -
Beldžiat į duris.

Čia susylate, pailsit
Ir žengiat toliaus,
Suraminat: - Mūs Tėvynė
Keilgai vergaus!

Jūs nuplovėt krauju savo
Gėdą svetimų,
Paromą mūs tėviškėlei
Suo senų laikų

Ir atpirkot iždaviną
Dvasios ubagų.
Jūs kovoti dėl Tėvynės
Vlasi nebaisu.

Jūs parnešit iševoją
Laisvą sakalų,
Kai sesutės rūtos laistys,
Grišite namo!

VEIŠGASDINS KULKOS

Galit netikėti ir visaip kalbėti,
Sus tegal šav-ti tik viena garbė:

Ginti savo kraštą, būti partizanu,
Kors tektų už laisvą kur miške sugriūt.

Veišgasdins kulkos, blykšioją žaibai,
Visas mūsų būrys keusis įstabiai.

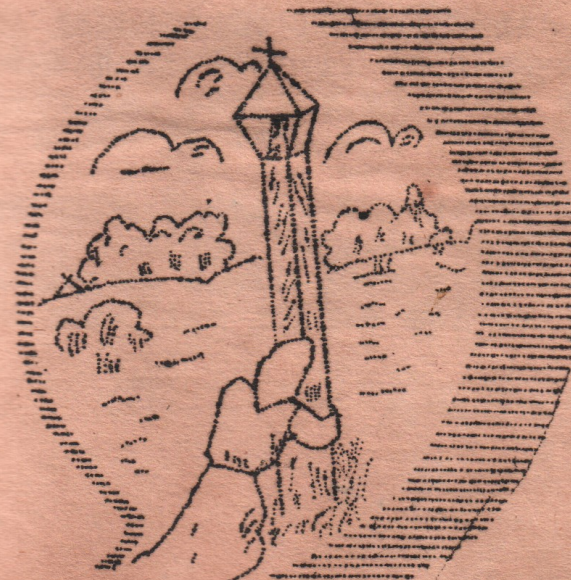
Galit netikėti ir vadint vaikais -
Mums ginklai mulieti nuo delnų įkais!

Kaip šiandien su knygos einas atkakliai
Kaip rytoj į žygi žengsim su ginklais!

Žiemos ledai neslėgs taip upės,
Liedų taip pūgos neteries,
Kaip rauda motinos suklupę
Po jungu letenos žiaurios.

B. Brazdžionis

MOTINAI,
BROLIUI,
SESEI

GAL SUPRASTY ŽIEDAS

Ar būcinyš švelniai tebekutena-lūpas,
Tavo akys juokias lino šiedeliu.
Ar šindien ausyse tavo šodžiai supas
Kai terei: - Kažyte, aš tave myliu!

Ar ne kartą skyniau ramunėlės žiedą,
Spėjau iš lapelių, - laisvė bus ar ne,
Ar širdis krūtinėj veilės himną gieda:
- Mylimas berneli, nepamiršk mane!

Taip norėtus drauge vakarais svajoti,
Kai melsvutis rūkas pievom nusities,
Ar tydinčius laukus kartu paklajoti
Ar pasigerėti roginiu nakties.

Ar liūdnai rymoti vienibai ties langu
Ar žinot, kad niekas neatėisi ka šia,
Ar tą atšalinimą širdyje taip brangų,
Kartais prisiminti tyliai, paslapčia.

Ar štai išbučiavoti rausvą rožės žiedą,
Ar švelniai paklausti, ar ilgu ir tau?
Ar rytais tau geilios ašarėlės rieda,
Ar tik skaidrią rasą ant žiedų matai.

Gal suprastų žiedas, ko trošku krūtinėj,
Ar dažnai suvirpa ilgesiu širdis.
Taip sunku be tavęs pavergtoj tėvynėj,
Bet gal naužilgo laisvė vėl nuėvis!

PASAKYK, DUBYSA!

Pasakyk, Dubysa, motinėle upių,
ko taip susimąsčius, ko tokia liūdna,
ko palinkęs beržas tavo slėnyj supas,
besiskųsdama savo - vargdienio dalia.

Pasakyk, ko sesės vakarais darželyj
nedainuoja dainą taip, kaip kitados,
ko daugiau palinko pakelyj smūtkelis,
nebečiulba paukščiai tavo krūmynuos.

Pasakyk, ko nežina rauda vis parymus
ant seklyčios lanco, žiūr be paliovos,
kodėl neišelna brolis į arimą
Arči ir vis versti vagą po vagas.

Tyli tu, bežadė, lyg uolų granitas,
neišklausi žodžio, nesabysi tu,
tu sena, pavargus, lyg gėlė nuvytus,
tik dejuoji, verki su visais kartu.

Atsibusk, Dubysa, mates rytas aušta,
kelkis su pirmaisiais, pasidžiauki juo.
Tuomet tik krūtinėj sumažės tau skausmas
Tuomet palengvės tavo sunki dalia!

PARTIZANO MOTIVAI

Tu prie staklių dienas prarimojai,
per naktis prie ratelio meldais,
kada sąnūs, jomai partizanai
iškeliavo gintinės keliais.

Jie atakoj, ugnij, jie prieš mirtį,
jie kaip vėjai rudens darganoj,
jie Lietuvai laisvės nupirkti,
bet palūžo pirmoje kovoje.

Tu kaip paukštė sau širdį sužeidus,
šūčio skausmo buvai perblokėta,
tada tas liko kėndiantis veidas
ir visa tu likai nebe ta.

Ar kąste volungės šlamenčiam gojui,
šūkuos gegužės šaukė kū-kū.
Tu verki ir birželyj, ir nojui,
šlūsia juodo vargo taku.

Bet ar tu neragėjai? Iš kraujo,
iš pabalusių kaulių kapuos,
šilo dienos gyvenimo naujo,
laisvo krašto laisvuosius laukuos.

Ar ragėjai? - Kaip saulė mėvito
tavo karštygių kryžiai nauji,
sukėlinį mūsų tėviškės rytą
šlūsiam kelią nugarino jie!

SUGRIŠIU

Šaros akyse ir liūdesiu veide
sukutini kartą pasakei sudis,
šlūnkėjai laimės tėviškės sugrišti,
šlūdėjai laukti grižtančio kasdien.

Grišti pažadėjau, jei tai leistu Dievas,
grišti, nes tikėjosi, kad myli mane.
Šarais kai meldėiu, visuomet kartoju:
- Grišiu, mano miela, grišiu pas tave!

Neparnešiu grįždamas tau brangią karolių,
Neparnešiu aukso nė brangių šilky.
Jų žinau nelauki, tik išvien meldiesi,
Kad greičiau sugrįžčiau - tau vienai ilg.

Tau parnešiu, brangi, šovoną didžiulesią,
Kurios, žinau trokšta ir visi, ir tu.
Povežų parnešiu laisvą, laisvą brangią,
Tuomet ir tu džiaugsis su visais kartu.

Tuomet tikras džiaugsmas sužydės tėvynėj,
Džiaugsimės ir sužda jau abu kartu,
Tuomet pasakysiu tave, brangi, myliu,
Kada nematysiu nėsary karčių.

Neraudok, našyte, ir tik vien telauki,
Veikiai, grįšiu veikiai pas tave tenai,
Kur Dubysa tyliai į krantus šnarsena,
Kur taip ilgą laukti likusiai vienai.

NEVERKIT, SESĖSI!

Neverkit, sesės, savo brolių,
Nors jų lūpas mirtis palies,
Jei jie tau neparneš karolių
Iš juodo Sibiro šalies.

Iš tos šalies, kur vyta gėlės,
Kur niekad nekamba daina,
Kur ašarsa, kančias sugėrus
Valtoja šonė alkana.

Begrįši, brangus broleli,
Tėvynė vis minės tave,
Begrįši, nors šalėlė
Pus laisvai!

Besutę veiliai patužiuos
Ir surasins paliklai,
Ams laisvą iškovot kadėjai,
Per anksti mirtį satikai.

Verkis šibrelis ir ramunė,
Aidas kartojas pašiliais,
Sugavę budeliai šiaurieji
Sugrišti tėviškėn neleis.

Tavo išvežę jie kankino,
Kankino, o Dieve brangu!
Raudonom rožėn keliai žydi
Ir žvaigždėn puošiasi dangus.

Muvyto gėlės jau darželyj,
Gelsvi muvyto jasminalai,
Tave, kovojantį už laisvą,
Tave minėsim smėlinai!

NERAUDOKI, MOTINĖLE!

Neraudoki, motinėle,
Nevaitoki, jei sūnas
Gindams laisvą Tėviškėlės
Nastų mirtį ir kapus.

Tu nelaukyki sau rankų,
Tik maldoje vakerais
Pasimelėk, už tuos kur laisvą
Neša karėgių keliais!

Mušankinta, užkamuta,
Gilioš raušlėla veiduoze,
Bet žinau, vis tebemyli
Tėviškėlę ir mane.

Norėdoks, brangi mamyte,
Laukta laisvė jau artė,
Laimins Dievas mūsų šyginas,
Vieni šėaim, liks kiti!

PRISIMENA!

Prisimena dar dienos kūdikystės,
Taip šviesios, taip malonios, taip nekaltos
Prisimena šalia kalėdinė eglutė (baltas,
Ir uždengtas linine drobe kūčių stalas

O Dieve, kaip gi linkama buvo ten;
Tėvelis laukydavo baltą Dievo duoną,
Belindavo visam mažųjų būriui, (dien.
Galvodavau tada, kad vaišės šitos būt kam

Ir ko nebuvė tam didėliajėm baliuj:
Jogačių, grybų, riestainėlių įpantrianis,
Pyrago, iškeptų šuvų, šliužakų,
Ir sriubos, kurią vadindavome "susys".

Kuomet pavalgę iki soties
Sukildavom dėkoti visagaliumi,
Motulė man, nemokančiam šėgnotis
Pakeldavo rankutę lig kaktelės.

... Bet tai paliko lyg sapnai,
Lyg pasaka iš šimtmečių senelio,
Kobėra tų visų, kur kartu džiaugėmės,
Kita linkme pasuko jųjų kelias.

Tėveli Sibiran išvarė,
Besutės jau daug met kalėjimo rūsinos,
Taip. Dingo, dingo laimė kūdikystės
Berūpestingos, laimingos, šviesios.

JAUNA SESĖ

Jauna sesė ant greblio parykus,
Sobilėliai taip kvėpia lankoj,
Laisvės ilgesio dainą dainuoja,
Kai šyginuoja lietuviai kovon.

Jos dardėlyje rėtos šaliuoja,
Prie upelio lakūtutė tyliai
Laisvės ilgesio dainą dainuoja,
Partizanams ramina drėšiai.

Jie išėjo tėvynei parnešti
Laisvę brangią, kaip šėėdas lankoj,
Kad galėtų vėl rėtos šaliuoti,
Kad daina vėl skambėtų laisvai!

Bet mes tikime ateitį brangią,
Greit nutils ir patrankų aidai
Ir baltutė ramunė prie kelio
Tau šydeė ir šypsosis laisvai!

DAUG SKAUSMO Į ŠIRDĮ

Jie ir pžilijo daug skausmo į širdį
Sėaros gegužės tyliais vakarais,
Tenai užaugęs, gal iš nuobėumo
Ilgėsys į širdį veržėsi giliai.

Atstink tą laiką, kai pas tave ėjau,
Užkavo gegutė tyliais vakarais,
Tada šėano širdis vien tave mylėjo,
Bet aš netikėjau, jog meilė prasė!

Metekai tu broliu, mylimo bernelio,
Vien širdelę skauda, lietuvaite, tau.
Verkė, gailiai verkė darželyj rūtalės
Ir tu vieniša tuomet palikai.

Nes atėjo laikas, kad likimas skyrė,
Tavo, mergužele, turėjau palikt.
Reikia išskiliauti į miškus šalinuosius
Ir jaunystės dienas tenai palydėt.

Butilo vėjelio pasakų klausytis
Partizano kepas, ažuolas puikus.
Liedas kelsvo lino puošė vainikėli,
Mandojo likimas lietuviu sunkus.

Man supylė kapa po lieknais berželiai,
Gailiu aš be karsto žemelėj juodoj,
Ir žiaurus likimas manęs negailėjo,
Tavo žydrios akys daugiau nevilios!

SUDIS, BROLIAI IR SESUTĖS!

- Sudis, broliai ir sesutės,
Ir jums, mieli draugai,
Aš eisiu į žalią girą,
Priglausiu galvą aš tenai.

Žalia eglutė plačiašakė
Priglaus, kaip mama namuose,
Ir saugos ji mane nuo priešo
Paslėpus savo šakose.

Draugiai kovojo už Tėvyną,
Už savo mylimus draugus.
Kulka perverė jam krūtines,
Skiriasi nuo savų draugų!

Paguldė mane ant rinkelės,
MVD šaukė valio,
Nepašins manęs motinėle -
Ant mano veido dang krauju!

Keleliu ejo mergužele
Tais nusipimus ir liūdnu.
Nebesiglaus prie jo krūtines,
Nes iš jo meilė išplešta!

VAKARAS VĒLYVAS

Tai buvo vakaras vėlyvas,
Laukuose senukė tarsuma,
Į žalią, vienišą sodybą,
Ilg vėrei, alinko MVD.

Kraujo ištroškę akys švilga,
Jų lūpose skamba kaikamai,
Jie Stalino idėją vykdo,
Išauklėti budelio vaikai.

Namuose motulę seną rado,
Sūnelis šuvas prieš netus,
O tėvas, sodybą aplaidus,
Išėjo gint žalius laukus.

Itužę priešai smarkiai siuto,
Ieškojo tėvo ir sūnėns,
Motulę stumdė, buožėns mušė,
Kol ji suklypo prie kryžiaus.

Tylą išardė skardus šūvis,
Atodūsis senos močiutės...
Patenkinti suka nekaltą
Paliko budeliai pirkutę!

MOTINAI

Motulė prie lopšelio
Budėjo per naktis,
Jos dailę prie vaikelio
Niekas neišakys.

Atėjo bolševikai.
Išvarė iš namų
Sūnelį, kur sugino
Ir vargo daug naktį.

Ir išvažė jį toli
Į Azijos gelmes,
Kur staugia stepių vėjai,
Kur niekas nesuras.

Ir veltui motinėle
Suklupusi raudos.
Kas laisvę gindams žuvo,
Negrįš tas niekadon!

KAZIS AR GRĮŠIU...

Kažin ar grįšiu aš pas tave
Pražyduo vasaros žiedams,
O gal likimas išbreuks mane
Lebrėkstant laisvės spinduliams.

Pasankių, vieškeliais plačiaisiais
Sugrižę paukščiai suks liudus,
Tik man, ereliui keliųjų girių,
Sugrižt pas ką kažin ar bus!

Klajosiu lyg pašautas paukštis
Be gimto liudo ir namų,
Ir kelio laisvės vis ieškosiu,
O rasiu jį - tvirtai tikiu!

MOTINAI

Kažko mūlindus motinėle
Kutų darželio vidury,
Per veidą rieda ašarėlės!
Gal jos dalelė per sunki?

- Nelidsk, brangi mamyte mūsų -
Abu vaikai pratarė vos.
- Aš ir mano brangi sesutė,
Mes nepamiršim niekadon!

- Tai jūs, vaikeliai mano brangūs,-
Ir spaudė mūsų prie širdies.
- Tėvynę prisėm puola vėliai,
Daug jį kančių dabar turės!

Kas jai dabar galės pagelbėt,
Tai jūs, mano brangūs vaikai!
Neikės mamos išaiškadėti,
Argi tu patė jau nematai?

- Suprantu ir matau, brangioji,
Žagrę palikti aš turiu.
Sesutė širgą jau balnoja,
Aš ginsiu garbę lietuvių!

Ne tau vienai akys rasoga,
Visam krašte tas liudonys.
Sudievu, lik sveika, brangioji,
Grįšiu, kai laisvė mūsų nušvis!

Tad neraudoki, motinėle,
Jei kils tau mylimas sūnus,
Saukia aukų tėvynė veliai,
Jau puola priešas ją šiaurus.

Per ašaras, kančias ir kraują
Laimėsim kovą patys sau!
Iš vargo kils Lietuva nauja,
Kelsis, mamyt, tikrai sakau!

KUR DINGO LAISVĖ

Kaip čia gražu pavasarėli,
Net apsaukti negaliu.
- Klausyk, kur dingo laisvė veliai -
Girdim grandinę balseli.

Tai sušiuobėjo ten lakštutė,
Buskrido sidas taip graudus.
Raudojo ten sena motutė,
Bežino, kur dingo sūnus.

Ji jį augino, jį mylėjo,
Kai buvo laisva mūsų šalis,
Ir dėl Tėvynės jis išėjo,
Kai omė mindžiat ją vagis.

Vagis tasai, kuris pakilo
Iš Azijos didžiųjų gelmių,
Daug milijonų jis prarijo,
Daug mūsų dukrų ir sūnų.

Šiandien pasaulis aiškiai mato,
Kad pina pinkles mama vagis,
Už tai pradėjo nebėrnauti,
Greit vagiui galą padarys!

Iš tų praxytų milijonų
Kas nors gal kada ir sugrįš.
Apversta kraštą sukštyn kojom
Kartu su mumis skrisdama taisyte.

Tada sustos mama raudoti,
Supras, kad laikas jau rasus.
Pradės trišpalvė plevesuoti,
Kai šviesus, šviesus bus dangus!

LAIŠVĖS LAUKIANTIEMS

Greitai laikas slenka,
Metai vis po metų,
O nelaisvės krašte
Vis dar nesimato.

Vai marink, drauguži,
Kas dar tokis diena,
Kada mes išgirsim
Linksmutę naujieną!

Kai trimito lenkliai
Aidu suskambės,
Visa Europa
Trenkamu žvaizdės.

Kils tada pažangėn
Dulkių kamuoliai,
Velnio nuvešiuojs jau
Visi Stalinai!

Kiekviens tautelė
Bus tada laisva,
Visur skambės dainos:
- Vergauti gana!

Taigi, miels lietuvi,
Nemulīnāc ir tu,
Greitai susilaukūnīs
Sieneliū šviesiū.

O kuris negrišis
Dēl laisves šālies,
Tas laisva tēvynē
Maldā vis kalbēs!

Partisano kapā
Vytis grašiai puoš,
Fris kryšiaus trispalvē
Kuslat pievases!

LIETUVAITĒI

Vējas pušis, rākas slenka,
Kyla baidis vēsulai.
Tērgyventi kas mums tenka,
Lietuvaitē, ar žinai?

Ekraido vabalas raudonas
Pā pašanges Lietuvas.
Kundā kraštas ir jo žmonēs
Nuo šiaurios rytū Maskvas.

Dūlsts sods obelaitē,
Lidī klevas patēly,
Stovi lidāns lietuvaitē,
Krinta ašara gaili.

- Ko taip lidī, mergužēle,
Ar tēveliū netekai?
Ar negrižo bermužēlis?
Kodēl verki taip gailiai?

Neliūdēki, mergužēle,
Bernelis tavo sugriš,
Linksmi džiāngsitēs jūs vēlīsi,
Kai bus šviesi atēttis!

Iēgarucs raudonas rākas,
Iēnyks visi vabalai,
Sēs sesutēs šālias rūtas,
Dainnos himnos Lietuvai!

PA EROTAN KRAŠTUI

Sekartā, sēs, tau sekiam,
Ablavū laukiam mes daugiam.
Dar priēšo gauja kak alkana,
Jai mūsū kraujo negana!

Ušteno mūs šāli laukai,
Bešviešā saulē spindulīai.
Neskamba giesmēs vyturiū,
Baisus likims lietuviū!

Paverģta mūsū Lietuva,
Pā skrucostus rieda ašara.
Mes priēglaudū mīknuosē,
O kiti guli karstuosē!

Praējo brangūs mūs sēpai,
Laisvēs diepū tu nesatāi.
Dar negana tau ašarū
Prispaustam krašte spibinū.

Ašara rieds notināi
Latvējs guli jās vaikāi!
Ji juos anginō, mylējo,
Dabar jai širdis skaudējo!

Matose vaidą tą balsų,
Žisūrų likimą lietuvių.
Kisime mes Tėvyną ginti,
Neduosim priešui jos naikinti!

NELAUK MANŲS PRIE KELIO

Tu nebelauk manęs prie kelio,
Aš nebegrišiu, tu žinai,
Juk supranti, kokią man dalį
Dainuoja plieno grandiniai!

Čia sienos krauju išrašytos
Tik vargo pasakos graudžios.
Išigi, nelauk manęs kas rytą
Ir nesipraukki ašarom.

Tos ašaros - niekai ant žemės,
Kai kripta kraujas iš širdų.
Kada prašvis dangus aptemęs,
Nebus jau mūsų gal visų.

Begriš pavasaris pas mano,
O jei ir griš, manęs nebūs.
Už vėtrę mes jaunystėj šūsim,
Už vėtroj skambančias dainas!

ŽYGIO DAINA

Perinstantis smikas pravirksta
Ir muskamba žygio daina. (taspoje
O tu nežinojai, ir tu nežinosi,
Ko verkia motulė sena!

Maliojame kaimo užaugo tryn sūnus,
Trys sūnūs - tvirti sąuolai!
Bėjo jie ginti Tėvyną nuo rusų,
Bėjo ir gynė narsiai.

Šanlangėj triebelėj vagon sukas ratelis
Ir atgarsiu skamba malda.
Sverk, motinėle, prie klevo vartelių,
Trys sūnūs negriš niekada.

Bežon išvogtas jos veidas perimtas,
Miltui tu tik laimę turi.
Kas buvo surviliškų, antras širvin-
tračias šalinan pamiskų. (tuos,

GIVENOM TĖVIŠKŲ

Gyvenom tėviškėj laisvingi,
Gėrėjames savais darbais,
Tik štai nelauktai, netikėtai
Užpuolė kraštą kraupieriai.

Jie tuoj pradėjo reikniauti,
Kad lietuviai eilų kariant,
Šei visi drąsiai pagalvojei
Į mišką, broliai, nėr ko laukti!

Amžusose tėvelius palikom,
Besutę gailiai verkiančią.
Pas juos pareinas surašinti
Kai nieks amato, tik nakčia.

Tėveliai brangūs, nelindėkit,
Mes greit sugrišim į namus
Padėti darbus jums suskibusius,
Kai vėl Tėvynė laisva bus!

KUR GYVENSI?

Kur gyvensi? - Kraujo marion be krantų,
Tiesai ankšta, melui taip platu.
Kur nueisi? - Bega žemė už kalnų,
Bega mūsų dienos, gausdamos plienų.

Mers žinau - iš žemės kraują sau žemiau
Ir jos smėlių giesmei liksiu nebylus.
Už namų, už žmogų kur kas slaptinčiau
Kalbins čia nerulis mėlynas žilias.

Kaip pašautas paukštis, gyvasčiu tikiu,
Neužmerkiau šiandien badinčių akių.
Pro dujas ir plieną iš kalnelių gaus
Smėiais gyvos dulkės mirusio žmogaus.

Bėg betlėjus žvėrys laisvės ir taikos,
Ir dienų valdovai gal pajus tave.
Ir per kraują kelis niekas neieškos,
Svęs draugai ir priešai tavo grižtuves!

MOTULĄ PAISIBINUS

Kad galėčiau pavirsti mažu paukšteliu
Ir pakilti aukštai į padangę.
Niekas tada nepastotų kelių -
Motulą surasčiau es būrangį

Prie jos kapo es ilgesį laisvės sudėčiau
Ir išverkčiau vergingą likimą,
Kas naktį kiekvieną budėčiau (atleidimą)
Ir dangum keršto šaukčiau, ar melščiau

Grįžčiau es čia. Palikčiau klajoti,
Kartu verksti, dejuoti su tyrlaukių vėju.
Kad tik keršto už kraują ieškoti,
Kuri nekaltai broliai, sesės išliejo.

NEŠULAUKS!

Atėjo dienos skausmingos ir pilkos,
Ilgai, nuobodūs nelsivės vakarai.
Kalyje staugia raudonasis vilkas,
Kaltos čarizentamos nuvyto seniai.

Nebeškamba dainas pilkose arimose,
Kas sesutės liūdi, o brolis toli.
Niekas netinšio ilgai, ilgai ryšos,
Kad iš jos krūtinės plauks malda gili!

Nešulaks motulė grįžtančio sūnelio
Ir senasis tėvas joje nešulauks.
Nerks jaunoji esė žuvusio brolelio,
Kad ant joje kapo laukų smilgos auga.

SESĖS ŽVUNDAS

Kaip man gaila žuvusio brolelio,
Kur nekelais niekas, niekadės.
Ir užstojęs ant mažino kelio
Kad irda graudžios varpo gaidės.

Kad galėčiau nueiti prie kapo
Varyti tyliniais vakarais,
Pasakyti, kad ir man širdis tapo
Pagalta skausmais mirtiniais.

Gal nebūtą taip sunku kerbėti,
Kasijausčiau pasaulį viena.
Jis suprastų, padėtų, liūdėti,
Kris jo kape sažėtų kančia.

Taip man gaila šviesio brolelio,
Kur pakelais niekad, niekad
Ir nžstojęs ant amžino kelio,
Ož Tėvynę daugiau nekovo!

I L G E S Y S

Pavasario saulė ir šviečia, ir šildo,
Ir tuliną gasta iš miego žiemos.
Kodėl gi ji mano sieloj nemuštildo
To ilgesio, ilgesio be pabaigos.

Ko ilgis siela mano, šilbant lakštutei,
Ko ilgis, kai ašunias skėhidžia lapus?
Kodėl nor ramybės tai širdiniai mažutei,
Kai naktis murgina visus.

Ar turta, garbės laikinos ji pažūdo,
Juoda praaitis gal sutrukdė sapnus?
Gal gaila ir jei to kūnais palaidūno,
Kara dėl proto ir triukšmo paliko namus.

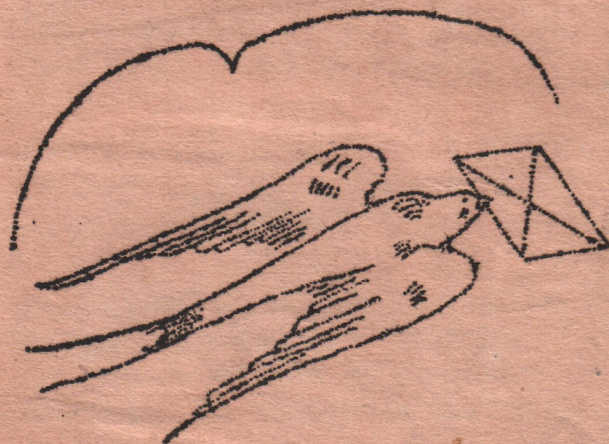
Ne! ne turta, garbės trokšta ji,
Kegails taip pat praaities.
Ji liūdi, nes laisvė negriūta. Pliauri
Vampyro ranka virš šalies!

Garsiau už garsą mirtį nešančių mirtų,
Metilę tūkstančio perkūnijų garse, (ru,
Aidėkit žodžiai lig Tėvynės mano girių
Gyvi lietuvių gyvo gauskit širdyse.

B. Brazdžionis

TRENTINUI

TRIAKTONIO SKUNDAI

Aplinkui Altajaus kaskados,
Snieguoti laukai kur švelgi.
Nejau neišvysiu gi niekad.
Tavo, o Tėvyne brangi!

Kai leidžias paraudusi saulė,
Tu skausmu švelgiu aš tolyn.
Už ką man paskyrė pasaulis
Kankintis čia sniego pusky.

Nuo skausmo ir alkio nusilpo
Liepanojanti mano širdis.
Bet meilė krūtinėj netelpa
Ir kerštas. Kas jį sulaukys!

Tu ilgasiu akys vis švelgia,
O Tėviške miela, kur tu?
Jau vakaras paraži dengia
Kaskadas Altajų baltų.

VIEŠPATIS!

Gal kryžiai rybantys prie kelio
Varguolių ašaras sugers
Ir gausi ranka Visagalis
Balonių iš dangaus pabers.

O Viešpatie, kiek Tu kentėjai
Toks tylus ir ramus.
Ir į šią žemę Tu atėjai
Iš nuodėmių atpirkti mus.

Tu savo šventą kraują liejai,
Kankint atidavei save,
Kas vargšus žmones Tu mylėjai.
Bet kas supras tavo?

Kaip maža tavo myli žmonės,
Kaip širdys jų sustingę.
Už tavo siunčiamus malones
Kokie jie dėkingi!

Bet tiek pasaulyje nusidėti
Negal žmones iš vis,
Kiek gal atleisti ir mylėti
Tavo kilni širdis.

Tad Viešpatie Dangaus galingas,
Tu išklausyk mus,
Tegul gyvenimas audringas
Palieka vėl ramus!

LAIŠVĖS METAVUS

Kūščiai sušvilpė laukiniai vėjai
Ir sniego pūgos sinto sukštai.
Lūdnai užtraukė dainą vešėjas
Ir užnūdienavo kažką liūdnai.

Sargūs ristiėjai kelią pažinę
Stadėjai į šiaurę neža mane.
Liki tu sveika, brangi gintinė,
Tarp žalių medžių, žalias sočė.

Mane daboja, lyg koks erelis
Lūpas sudiaupęs gudus nuokūsus.
Toli girdetis skamba varpališ,
Lyg laišnotuvių ženklas baisus.

Rankos sukaltos, ginklo netekęs,
Lūdnai, pritemo man žvilgesys.
Ir tu jaunyste rausvesniu veidu,
Jau tavo Sibiris greit užgesys!

Madie per amžius, sena bakūše,
Salsas gegutės vyšnių sočė.
Ir tu mergelė mano jaunoji,
Jau nematysiu tavęs, oi ne.

Vančiai jau krinta, leiskit prie ginklo,
Leiskit į kovą dar kartą stoit.
Brangią laisvę, tėvėlių garbę
Nė pasokysiu, kaip reik saugot...

KALĖDOS

Kalėdos, kalėdos! - suskamba varpai,
Ir žangą keliaują naujiena,
Kūdingas žinia ta mirtinga ne viena
Už žūnūgais tikrieji vaikai!

Smieks ji ir jus, kankiniai ištrentieji,
Kas sidas galingai pletojas.
Sminsite spaudžiančius vargus po kojų,
Smelsite galvas pirmieji.

Smalgysit kūčių jankutėj šeimoj,
Smalaušit baltutės plotkelės,
Smarsite laimės, kur suks jūsų kelias
Smakondėj, bekraštėj minioj.

Smagrisit, sugrįšit! Tikėkim kvirtai!
Smajau per antrąsias kalėdas,
Smirėj visus vargus, bėdas
Smalgysit kūčių laisvai.

ISVĒTĪGHS TĒVANS

Kas jus taip sušavėjo,
Pavasaris, laikai?
Ir tu niekuo netikėjai,
Nes nesupratai.

Tai jus šia sušavėjo
Gegužio žiedai.
Visur sklidę ir aidėjo
Lankštučių aidai!

Šis susėjo, susirinkot
Pasiršti vargus,
Ir pavojų jums pasiršti
Padėjo alus.

Kai ten teli nuaidėjo
Mašinių ūksas,
Bet tikrai jūs netikėjot,
Kad pag jus užklys.

Mašinas toliau palikę
Priešai slenk aršiau
Ir, prie namo priartėję,
Apeupa tuojau.

Sklidote į visas puses
Jūs ir jūs svečiai,
Kol priešas susiorientavo
Kokie šia vaizdai.

Per kokią pusę minutės
Liko šia tuščia.
Pasiliko senas tėtis,
Liko ir mama.

Vos sušrelė skleidė rūką,
Susirinkot jau,
O abu seni tėveliai
Vežami toliau.

Kuvažė jūsų tėvelius
Į Sibiro viškus,
Ir prie darbo prirakino,
Vargina senus.

Tūkstančiai tenai lietuvių
Užmerkia akis,
O kurie dar kiek kvėpuoja,
Saugiamas dar vis.

Greit nušvis jums tamsios akys
Laisvės spinduliais,
Tai tada jūs pamatysit,
Kad baigti vargai,

Tad su džiaugsmu jūs akubėkit
Į gintus namus,
Ten pradžiugs jūsų kratinės,
Ten rasit savus.

ISVĒŽS

Sušrelė brēško jau rytusē,
Bet jūs dar vis rāzīai miegojot,
Slēpējo lapais kiemo uocīai,
Prie vartų šuo taip pat nelojo.

Isblaškē jie ir miegā saldū
Ir ēviesiā sapnū karalystē.
Tautos plēšīkni ramiā veidū
Pasakēt - Tēviškā palikit!

Su alpstančia širdis aplaidot
Jūs savo gintojį bakūną.
Juk netai jums čia keitė veidą,
Čia atsities svajones kūrėt.

Išgydintus jus ir bešadinius
Tuo keliu paskutinį kartą
Vežė, kaip kokius galvaūdžius,
O gailiai kankė šuo už vartų.

Suo skausmo alpo mūsų širdys
Pasautinį kartą susitikus.
Ašaron šoną mes pagirdėm,
Sieloj žalsda gili paliko.

IŠVARĖ

Mačiau tą sykį, beržas pravirko
Palinkęs pakely.
Kai būreliu jis iš gintinės
Buvo troniam.

Palinkę, skausmas jų akyse
Ir kerštas, lyg ugnis.
Sudie kartojo jiems gintinės pušys
Ir motina, suklupusi kely.

Mačiau aš, dangul jų išvarė
Balkėtu tėviškės keliu.
Šie nedejavo, neverkė, bet tyliai kas
O kerštas brenė giliai širdyse.

Jis nedejavo, neverkė, su daina išėjo
Lietuviška daina suvirpino laukus.
Keršto troškimas davė valią,
Jis keršys už savo it tėvus žilus.

Maėjo jie. Maėjo ir pranyko
Balkėtam tėviškės kely.
Lietuviška daina, laukus suvirpino
Sustingo motinos širdy.

Maėjo jis. Laukus užklojo tamsius,
Tik gailiai verkė tėviškės beržai nigloje,
Ir motina sena, skausme sustingus,
Saldos šedžius tyliai kartojo.

DABARTIS

Laikai kraujuoti, skausmas patvinę,
Laudoni vagys plėšia tėvynę.
Mašs jie brolius į Altajaus kraštą,
Kur baltos meškos miškuose traška.

Rytais rūtelės be sesės globos,
Išvežė į ją stribai pagroba.
Miktai brolielis vienas paliko,
Ka partizanais miškan išvyko.

Kerštu plėšikams dego jo kraujas,
Kad tėviškė bus žygis naujas.
Selsis piliakalniuose narūs karštygiai,
Čia už laisvę kovot pasiryšę!

K TERUS LAISVĖS

Ši rytų netikėtai gauja alkamą
Išpuolė mūsų brangią tėvynę!
Nūverėję barbarai, be moralės jausmų,
Čia žudo, kankina žmoniją.

Kalėjimai pilni nekalty, žmoniu,
Kasdienų jų šūna šimtai.
O Sibiro stepės' milijonai vergų
Išveikta moterys, vyrai, vaikai.

Visoms kančioms stais greit galas,
Išauš laiminga valanda.
Kiauras plėšikas - bolševikas
Mus amžiams susakinta staiga.

GRUBŲS 22-JI

Pavasaris gražus išaušo, kaip niekuomet,
Sugrižo paukščiai, praėjo žiedai.
Bet žemės sąsara nelaisvėm taip niekuomet
Alaukė sąsara, lyg jūromis ledai.

Ne vėtros taip dejavo ir laužė giruokę,
Ne pilkos žuvėdros klykė klaukiai,
Tai tramtiniai verkė, kai mašinom vežė,
Nuo jų šukėjo tėviškės keliai.

Šunkiai dejavo tėviškės arimai platus
Ir garė brolių sąsara karčias.
Ką jautė jie - jų niekas nesuprato, (čia
Gal kentėj jie didžiausias sepalius, kas

REKLAMŲ, KO VYBŲ KANO VEIDŲ

Reklauk, ko vysto mane veidas
Tarp mūsų sienų keturių.
Aš nematau, kai saulė leidžias,
Regirdžiu giesmių vyturių.

Aš nematau žalių lankeleį
Brolių valiuojant pradalgų,
Regirdžiu aš lietuvių brolių
Lainuojančių laisvų dainų.

Reikės važiuoti už Uralo
Trentinių brolių aplankyti,
O gal už tolimo Baikalo
Snieguose kaulus paguldėti.

Nuo rusėjų žvilgančių akys tenata,
Ausys apkurto nuo keiksmų.
Už tave, brangi Tėvyne,
Kentėt ir mirt yra smagu!

TAMTINIO SKUNDAI

Kai ganta pavasariu kvepėjo
Ir dabinos medžiai želumu,
Bet likimas manęs negailėjo
Ir atskyrė mane nuo draugų.

Bet nuo likimo man nepasilepti,
Nes jis nemoka gailėti ir tylėti.
Vienas jis myli, šypso paslapčia,
Kitas smerkia vargą ir kančia.

Kai Tėvyneį žydi gražios vėlės
Ir danguje gieda vėvarai,
Prieš akis geltonas taigų smelis
Ir pušaitės linguoja liūdnai.

Bet nuo likimo man nepasilepti,
Nes jis nemoka gailėti ir tylėti.
Vienas jis myli, šypso paslapčia,
Kitas smerkia vargą ir kančia.

Prabudžiau aš jaunas širdies meilė,
Lebėra gražių jausmų.
Vien tik vargo rankšlės mano veide,
Atmintis laisvušės laikų.

Bet nuo likimo man nepasislėpti,
Nes jis amokas, piletis ir tylėti.
Vienus jis myli, šypsos paslapčia,
Kitus smerkia vargų ir kančia.

Ar tu su tais, kur praėjį prakeikę,
Kas prakeikia ir kapus tėvų,
Kiekiam sapne pabudę gieda giesmę klai-
stam naujų dienų dievų? - - - (kia)

B. Brazdžionis

PRIJUNGIMO SUKAKČIAI PARINĖTI

Apiplėšti krašto naujo,
Vaiduoss be lašo kraujo
Traukia ordos iš rytų,
Susirietų, lyg bezdėionės,
Ar galvijai čia, ar žuonės
Iš nežinomų kraštų.

Smukiai tie kažkur zatyti,
Gal sapnuoti, gal skaityti
Kitkart Kantės "Pragare".
Vietos niekšai šokia, ošia,
Džiaugias motiną užmūšę,
Svaigata pasiūdo garo.

Meris žviegis, kaip p. trakus,
Kinnas ven čira - makakas
Apsinuoginys viešai.
Džiaugias iš žuonės rašėivos,
Išprotėję, sielos kėselvos
Ir kiti tautos šėšai.

Visos spalvos jau išnyko,
Tik kraujuotoji paliko,
Vieną ją visur matai.
Nuo tušnyčių, lyg aludžių,
Spokso kasinių žmogžudžių
Išplakstinti veidai.

Ivairiais garsais pragydo
Kelo kelas, peras žydų -
Jų vedinama "Tiesą".
Siaučia kruvinas teroras,
Kenčia, vargata žuogus daras,
Gaubia ją rūšių tamsa.

Šaliesioje dorė ne lašo,
Nekaltųjų kraujas dašo
Nusiaubtos šalies takus.
Nėra kaimo nė bakūšės,
Kad nebūtų ką užaušęs
Stepių laukinis žmogus.

Tas laimingas, ką sušaudė,
Vargas tiems, kuriuos sušaudė
Ir mariai lėtai bėdai.
Miršta ištrėsti vaikeliai,
Motarėlės ir seneliai
Po čekistinių pašu.

Tai šetono piktas anukis,
Kurs iš pragaro ištrūkęs
Žaidžia šypsena žiauria,
Kors, gerai nusigrinavęs,
Buvo daugelį apgavęs
Jo galybė laikina.

Tartum švelniam į bedugnę,
Katon pragarinę ugnį,
Prieteliam, nemusimink!
Visuomet žmogus kovojo
Prieš nagių arkliakojį -
Kovą primestą priisk!

TARYBŲ SAJUNGOS ŽINIAI IR RAUKŠNĖS

Vagių ir plėšikių mes sąjungą kuriam,
Kad visa žmonija būtų mūsų vergais,
Tam tikslui ir žmogūdušius krūvon sudarė
Jiems leisim pasauli tvarkyti kardais.

Šaliną vadu mes išsirinkome,
Kur žiauriausias iš mūsų vyrų.
Jai tarnaudami mes jam patinkame,
Kartais vykdyti yra baimu!

Myčias išgrįsiam, dievus išankinsim,
Migijas visas paversim niekais,
Ksizmą mes nauja tikyba vadinsim,
Lenins ir Stalins bus mūsų dievais.

Malą ir meną pašinsim praminim,
Stalins ir partijos jį aiškint galės.
Jis tam pasipriešins - bėdai nusarinsim,
Darbo ir duonos pas mus neturės.

Malcanos minios iš baimės drėbėtos,
Kaimo žemę, atisim namus,
Kur pastatysim čekistų pikletus,
Kur perskiosim per savo žnypus.

Šaliną vadu mes išsirinkome,
Kur žiauriausias iš mūsų visų.
Jai tarnaudami mes jam patinkame,
Kartais vykdyti yra baimu!

ČANA VERGAUT

Čana vergaut ir kančias kent,
Šventoji tėvų žeme!
Šviesus, skaistesnius rytus gema,
Privalom jam jėgas pašvest!

Pakylkit, kas apšūdę dar,
Kematot laisvės švintant!
Skubėkit švento darbo lais
Ir nebe ryt, bet jau šakar.

Zinokite ir jūs, vilkai,
Niekiojusieji kraštą!
Gražinsiu jums vergovės našta,
Dailės dera pašal.

Jūs bailūs, kaip avių banda,
Todėl, kad plėšt temokat.
Jūs patys nieko nesuvokiat,-
Tai Dievo skirta jums banda.

Apsidaryvę lig dantų,
Vien krauju tekvėpuojat.
Kelius lavonais nusikloję,
Kas gyvi - pykstate ant jų.

Išskleidę kruvinus nagus
Naujų aukų belaukiat,
Kaip šakalai tyruose kaukiat
Nusiurbdami naujus kraštus.

Ir negalvokit, kad tauta
Atleis jums antrą kartą.
Suspėsime visus iškart,
Ten - jūs uždirbtoji vieta.

LAIKINI KRIVIARTEIS

Laikas keičiasi ir šėga,
Buvo vokiečiai,
O dabar jau rūsėrmėgiai
"Draugai" ir "piličiai".

Stalino saulutė "šviečia"
"Lirkai" Lenino akis.
Pšidgauti visus jie kviečia,
Kas tik latras ir vagis.

Atsirado komjaunuoliai
Vykdyt Stalino "idėjas".
Savo darbą dirba uoliai,
Šventai atsidėję.

Komjaunuoliai žmones seka,
"Moko" Staliną mylet,
O jei kas prieš jų ką šneka,
Tą į NKVD.

Tai, jei nori laisvas būti,
Laikyk kodį tu tvirtai,
O jei ne, gali pakliūti
Ten, kur meškos ir vilkai.

DEŠIMTUKO ĮSAKYMAI

Anksti rytą, vos prašvito,
Dešimtukas šnakėt įkrito:
- Labas rytas - tiktai tarė,
Savo gerklę atidarė.

Pasikrapštė sau pakaušį
Šeiminingą ir užklausė:
- Gal karvutė jau turėjo,
Kiek vištelių šiandien dėjo?

Kad nebūtum valdžiai kaltas
Nešk kiaušinių, kol dar šiltas.
Žiūrėk, kad nebūt ap...
Nes tada tai būtų riestas.

Mūs valdžia mat šitaip daro,
Ji labai taip mėgsta švarą:
Grūdų svirne kad nebūtų,
Kad rūgų bulvės nepūtų.

sviestas kad nesigadintų,
Reikia duot į pienocentrą.
Dėk bakoją į vežimą,
Vežk į maistą, ten juos ima.

Neprimirk nuvežti sieno,
Repalik gramo nė vieno,
Atiduok per viršų vilnas,
Kad sandėlyje būtų pilnas.

Neapleisk susirinkimų,
Ten išgirsi pranešimų,
Kiek tau metrų reik išvežti,
Kur mokėčius, draudimus nešti.

Susokėjus gausi kvitą
Ir pranešimą pasmečio bito.
Dar turiu aš jus pabarti,
Kad arklių nemokat šerti.

Vos išvežėt šimtą metrų,
O jau reikia skūras nerti.
Žemę arkliais nereikia dirbti,
Tuoj pradės traktoriai birbti.

Tarybų valdžios tokia programa,
Kad suvalgius šimtą gramų,
Reikia padaryti kilogramą,
Iš būdos pastatyti namą.

Jūs gera pilve ir linksmo galvoj
S gyvenant Tarybų Sąjungoj.

SVAIKSŠ STALINĖLI

Sveiko, Stalinėli, raudonas jauti,
Braugai jau tavo ruošiasi pisati.

Trumens pas turkūn jau valską grūda,
Žada užmušti raudoną brudą.

Ho!i pasaulį tu užkerinti,
Bet tuoj pradėsi kaip veršis bliasti.

O tu bandite iš Kremliaus miesto,
Vistiek turėsi vien kart pasvešti.

Nors tu ir draugas, tėvas - ne ponas,
Vistiek mums būsi velniais raudonas.

Gizai banditu, banditu dvėsi,
Privirei kešės, patė ir išėsi.

Velniop kuponai, nereik nė taškų,
Vistiek jau valdžia tų driskių braška.

Anglai konservų jau nebeduoda,
Žada užmušti brudą raudoną.

Stalinas verkia rūbų ir duonos,
Sušalk, padvėski velniais raudonam!

Viskas prakiuro, lopas ant lopo,
Velniop jau eina ruska Europa.

DAIRA APIE STALINĄ

Nuo Zagrebo lig Pečioros žemės,
Nuo Kuršlų iki Palangos,
Saus plėšikas Stalinas pasenęs
Siurbia kraują merdinčios minios.
Jis išlėdė šau, jau milijonų,
Dar pasaulį visą nor valdyt,
Kad turėtų daug vergų po šonu
Ir galėtų, kiek tik nor, šudyt.

Tad kovon visi prieš šitą gaują,
Kad gražesnė būtų ateitis,
Nors mūs būtų ir mažiausia gauja,
Bet kovojant ir kiti padės!

Resvarbu žmonių jam milijonai,
Kurie miršta bado sukūry,
Si tik jo nutukę riebus šonai
Jaučias sotūs kremliams vidury.
Resvarbu jam siučių šaly bėdas,
Resvarbu jam sąžaros, keiksmai,
Nus įisai plėšikų gaujos vadai,
Visa tai - jam tik vaikų žaislai.

Tad kovon visi prieš šitą gaują,
Kad gražesnė būtų ateitis,
Nors mūs būtų ir mažiausia gauja,
Bet kovojant ir kiti padės!

Tas nutukęs Stalinas, velnio vaikas,
Nors pasaulį lygų padaryt,
O tada, kai bus patogus laikas,
Nors ir sprogt, bet visą jį praryt.
Jisai melnia Dievą smūnybių,
Pats save statydamas dievu,
Taigi vėl grąžina pagonybę,
Reikalavimas kraujo ir aukų.

Tad kovon visi prieš šitą gaują,
Kad gražesnė būtų ateitis,
Nors mūs būtų ir mažiausia gauja,
Bet kovojant ir kiti padės!

Jo jėga vien melas ir apgaulė,
Tad meluoja jis be gėdos ir ribų,
Nes jis vaikas melo tėvo - velnio
Ir be jo netektų jis jėgų.

Apgyvendino jis šiaurės taigas,
O dirvonais verčia mūs laukus.
Laikas bėga, kraujo smūnis mainos,
Bet ar grįš mūs broliai vėl pas mus.

Tad kovon visi prieš šitą gaują,
Kad gražesnė būtų ateitis,
Nors mūs būtų ir mažiausia gauja,
Bet kovojant ir kiti padės!

Maukia Stalinas bakala,
Kremliams rūmuose puota.
Sėdi Rossa Kaganovič
Su diktatorium greta.
Ir kas gi juos žino,
Kiek išgeria vyho!

Kalininas, nors jau senas,
Bet sistringas, kaip gaidys,
Jam patinka balerinos,
Kol nepažeista širdis.
Ir kas gi jį žino,
Kodėl balerinos.

Žydas maigo komjaunuolę,
"Ko tu spardais "nos ist dos?"
Juk studentas tau už bučkį,
Tiktai vieną silkę duos.
Ir kas gi jį žino,
Kur ves ją iš kino.

Moka Berija šardasą,
Kliaga durklas dantyse,
Maukia, rėkis išsišiepęs,
Tai narsumas, tai drąsa!

Ir kas gi juos žino,
Kurs pirmas gaus švino!

O kolchoznikė šekistui
laiže kruvinus nagus,
- kur padėjot mano vyrą,
Tuvo teks ramus žmogus.
Ir kas gi juos žino,
Už ką nužankino!

KELKITĖS, BROLIUKAI

Kelkitės, broliukai,
Griebkitės ginklą
Ir keliaukit greitai
Vyt stribų-šunų.

Jeigu neklausysit,
Nebūsit laisvi,
Nesidžiausit laisvė,
Verksite visi.

Bebebus stribukų,
Kad paguostų jus.
Greit visus išvysim
Tuos vagis žiaurūs.

Nepriimsim tuomet
 Savo būrius,
Nes neklausėt mūsų,
Nėjot mušt stribus.

Dėkitės prie mūsų,
Kol dar neveln.
Matot, bolševikai
Kariss ant vienių.

STRIBAS KAIMĖ

• Stribas per miestą rėpliojo,
Mergos juokė netrivojo.
Vaikai sustojo žibri,
Ant pečių "kašergo" turi.

Žiaurų ryšių spėjusis,
Snargliai kyšo iš panosės.
Kreivoa klumpės kreivai klypata,
Stribai ant "banditų" pyksta.

Jei koks išgana pasakė,
Kad kelius "banditus" matė,
Soko žygin pasirengę,
Iš panosės snargliai lenda.

Ir į kaimą iškeliaavo,
Destinėje, šnipinėje,
Stalčius, spintas lapinėje
Ir "banditų" ieškinėje.

Kai tie šeimnininko nemato,
Tuoj prie dešrų prisistato,
Kai pavarto dešrą riebią,
Viens po kito visi griebia.

Ten už miško, už alksnyno
Minis stribų susirinko.
Sautuvą vieną turėjo,
Miškan jie kreivai šifrojo.

Tuoj netrukus mūsų vyrukai
Kupila perą stribukų,
Stribas užmuštas vopsojo,
Pavogta dešra kyšojo.

Ir ašaina sribas kūdas,
Automatas ant pečių,
Duonos riską įsikandęs,
- "Buože" duoki lašinių.

Vieno brička, kito ratai,
Buoga ši... penki metalai,
Tai tarybinis vežimas,
Atvažiuoja komjaunimas.

Stribai guli ant vežimo,
Filnos kelnės komjunginimo,
Kai jie kojas pakilnos,
Komjaunimas išbėgios.

MERGAITĖS LIETUVAITĖS

Mūs mergaitės lietuaitės
Frie ruskių kabinas,
Nugarbingą vardą gauna,
Katiukos vadinasi.

Paniekina josios garbę
Lietuvos Tėvynės,
Kurios šemį rusai mindo,
Lietuvius kenkina.

Jos pamato leitenantus,
Paskai juos sekioja,
Antpečiai jų popiežiniai
Katinėms vilioja.

Sienka dienos liūdesingos,
Bet jos nesupranta,
Kol tik rusams atsibosta,
Jos su jais ir trunkos.

Negalvokit, kad Tėvynėj
Visuomet bus šiuokščių,
Jus, Lietuvoj brėkstant laisvei,
Išvysis su rusais.

KOMJAUNVOLIŲ SUSIRINKIMAS

Araininkas su kumščiu stalą daužo,
Iliniai urzgia, dantimis kalens,
Sribas automato gaidukų laušo,
Kartas partertas patvory stens.

Mergos į kampus sulindę klykia,
Nepilnai po kismą purviną braido,
Valtas driskių patvory mykia
Iškščiausius žodžius laukine gaida.

Visur jiems tamsu, visur jiems juoda,
Visur juos šėklos kažkokios saka,
Bet ir miegoti ramiai seduoda:
- Tu esi vagis - į ausį sako.

Tiek tiek antildęs valkatų būri
Mocvas kviečia ramiai klausyti,
Is jiems pranešti šiandieną turi,
Nip stalinizmo reikia mokytis.

Stalins juk sako, kad žmogus buvo
Krikos džinglių gerilos brolis
Ir jo sėdynėj dar nenudžiūvo
Protėvių ženklas - uošegos colis.

Biologija visai ne tokia,
Nip kad ją aiškia ten pas fašistus
Isy, Lisenko išvest išmokė
Trankos būdu tik komunistus.

Už tai mūs tėvas - dėdė gorilas
Liepė Lisenkai tarybų žmones
Visus suverti ant Kremlius ylos,
Visus paversti tik į beždžiones.

Tada ir rūbų nereikia nešioti,
Nereikės vargti dėl žmones kasnio,
Stalino vaikai vaikėdiuos plaukuoti,
Nuš uodegonis jie sau per šonus.

Juos išmėkšas tik žolę esti,
Arba nuo medžių žievę nugriaužti,
O samanomis guoli, ištiesti
Ir ten per dienas ir naktis snausti.

Tada tik būsim mes komunistai
Ir visi lygūs tarpe beždžionių,
Likę be darbo mūsų ūkistai
Galės eit peklon kurstyti šetonų.

Ten velnių velnių nuvers nuo sosto,
Sukels jų tarpe kovą be galo,
Užmuš tuos velnius, ką sielas gundo
Ir jas neįstet į karštą smalę.

KUR EINI, LIETUVI?

Kur eini, lietuvi, per žaliąsias pievas,
Sėlinę parėdavęs už geltoną rublį?
Kingsnius tavo seką mūs tauta ir dievas,
Pagalvok, kol laikas, kur eini, lietuvi!

Ar neologis kočių raudon tau kiriuinė,
Prieš akis nekaltas brolių kraujas guli.
Tad kodėl perduodi tu samė Tėvynė?
Apie savo darbus pamąstyk, lietuvi!

Ar matai, kad elegia kraštą niūrios dienos,
Tajen perduodi brolių už rublį?
Kingsnius tavo seką mūs tauta ir dievas,
Ar neaukia žemė - kur eini, lietuvi?!

KUR YRA PEKLA

Kalba senas, kalba jaunas,
Kur yra pekla,
Kad gi juodan senias veinias
Ir spalcos baška.

Ar einai tu, sielas broli,
Kur yra pekla? -
Teg kur Kremlius, raudon Stalins
Ir šekos gauja.

Ten, išskyrus tiktai žydus
Vargsta žmonija,
Išbadėjus ir nuskiordus
Alkanas minia.

Darba, pluša po kolchozus
Per dienas, naktis,
Jei susirgus nemusina,
Čeką pamatys.

Ir pakliuvus į tą pekla
Tada keulei
Poška trata.
Ten yra pekla.

Licypierius senas Stalins,
O stribai - velniai,
Ir dabar tu, sielas broli,
Kur pekla einai.

Ten, kur slėpias KVD,
Kur stribai - velniai,
Tenai verda kandžių baškos
Visad, muolatai.

Jei pakliūtum, mielas broli,
Tu į jų nagus,
Kur retai kas teišėina
Pusgyvis žmogus.

Jei į laisvę kas išėina
Atsitiktinai,
Beveiks visus nukankina
Tensai mirtinai.

Kai sugriūs tas žiaurus Kreslius
Ir prakūs čekas,
Tada pasakas tik kūrains,
Kur buvo pekla.

JI KELSISI!

Regalvokit jus, ji vergė jums nebūs
Ir parbloksta pė jūsų kejom neužmigs.
Nenuleiks ji savo žilą galvą,
Jūsų šunyčiai jos šėmėje nemis.

Jūs stalino vaikai - jei nužmės priešai,
Išplėšit iš jos kūno sūnus ir dukras.
Krauju ir ašaros upes patvindėt,
Iš sesių skrynių išvogėt drobės, aknas.

Kruvinos rankom jau akie išlūpti norit
Išplėšt jos širdį ir duenas kėni iš burnos
Bet ji, kaip nuo žvėrių nuo jūsų ginas
Ir rankų nenuleis, kol nelaimės kovos!

... audros' ji gimė, vargo ir kovoje.
... dabar, kol jūsų nesutys.
... vers tiesią vagą vėl artojas,
... jūsų lavonai raistuose kirlys.

... jūs ir dabar ji nenusilenkis
... išvešt sūmų sibirian peduos!
... žiauria kovą, kaip motina mus šaukia,
... tikėk, kaip motina savo sūnus vaduos!

KRYVONI VĖJAI

Nenorim mes vėjų rytų,
Nenorim pajust kraujo kvapą,
Temioga jįsai ant ledinių kraštų
Ne draugą, bet kraugeris tap-s!

O žiaurys kai pragysta klaidiai,
Kuneša mylimas žydinčias vasaras.
Krinta, krinta sniegulės laukuos,
Lyg susalusias trenčinis ašaros.

Ir vėjas, nuo Baltijos pūtes,
Kume primena kraštą žmogėdrių,
Tas vėjas nuo jūrų lengvutis
Teatneša klykuzą žuvėdrių.

Nenorim mes vėjo pietų,
Jis mums širdį išplėšė ir laikė,
Vilniaus kalselius pripuotė kapų,
Tiek motų ten daužės paklaikys.

Nenorime vėjų šaltų,
Ilgai jis mus gairino, pūtė.
Nenorim valdevy jokių,-
Mes norim tik savo saulutės!

RAUDONASIS "DIEVAS" STALINAS

Jis tamsybej smūkinai gyvena,
Jis negali veikti tiesoje,
Visur skleidžia begėdišką melą,
Vien per kraują laikas valdžioje.

Jis yra didžiausias plėšikas,
Tvarką keičia chaosu baisiu.
O kas jį tik nepripažįsta,
Saverdis nelaisvinaujoju vergu.

Grisut, ardyt, naikint viską įpratęs,
Jis nekentia kuriančios mirties.
Iš Kremliaus rodo geluonį gyvatės
Ir ant Dievo keikia išminties.

Jis galingas tuose, kur jį sėka,
Bet niekšas tarp laisvės sūnų.
Melas, kerštas lydi jojo sielą,
Ir šmeižimai tešėlių smūnų.

Jis gantoje Dievo sukūrimą
Stengiasi visai iškraipyt,
Kokslą apie bolševikų įsikūrimą
Prievartos būdais stengiasi mokyt.

Kas jį tiki, rado laisvą erlavą,
Peda pančias ant laisvės mirties.
Didžiausias tironas, kokio dar nebuvo,
Vieton laimės veda prie mirties.

Telbūs prie jo vagys ir plėšikai,
Laisvės dvasią nori mums išplėsti.
- Ad už taiką - rėkia bolševikas,
O mus veda prie šisurios mirties.

... pirmyn į laisvą, broliai,
... vest mes turime kasdieną,
... laisvužės varpas gausta Lietuvoje,
... laisvės džiaugsmą į Lietuvos sielą!

PARLYDUSIAS SŪNUI

Lietuvos sūneli,
Tūr būt proto stigo,
Kad, palikęs arklą,
Noveis kurpas stribo.

Ar negerai buvo
Lietuvoj gyventi,
Bėru širgaliu
Žemele parenti,

Kad pas atėjūnus
Krieglaudeis išėjojai
Ir kartu su jais
Šis kraštą teriojai.

Ar negirdi klyksmo
Mažų kūdikėlių,
Vežamų Sibiran
Senų motinėlių!

Bet širdis plieninė
To viso negirdi,
Velniui pasidavęs,
Velniui tu ir dirbi.

Bet ateis diena,
Staugsi tu, kaip šuo
Ir ošarsis iliesi
Lyg vėlyvs rudus!

TRAVIERŲ ĮEŠAVIKAS

Atejo laikas, nušvitorojus
Visai jums netikėtai.
Iš seno vargęs Michalajūnas
Taip keliasi iš lėto.

- O tai laikai, o tai gadybė -
Sako vaikus tėvelis.
- K, kaspaite jūs mano šedėjų,
Tai bus jums tiesus kelias.

Michalajūnas vaikus mokė,
Kaip svetimam tarnauti,
Ir Stalingą vos tik pašino
Pradėjo pataikauti.

Jų yra energinga šeima,
Kad nieko nežidėti,
Surlūkai munis smarkiai žudo,
Dar stojo jie padėti.

Už žudymą brolių lietuvių,
Jis gavo leitenantą,
Bešaudė jo taip pat šeimyna,
Nėvi jis lankė.

Ir savo brolius jis taip žudė,
Tik šydbernius tegynė,
Be vieno Sibiran išgrūdė,
Savo kraštą naikino.

Arąjuose braudė iki kelių,
Mat, Stalingą "mylėjo",
Ir žudė tuos senelius, vaikus,
Kas laisvės panorėjo!

Už šinurų darbą, šverisakumą,
Yautą nešovanąjo,
Ties juo kamcolys kilo dūmą,
Velnias paklonk nojajo.

Šudžiugo pats senasis velnias,
Kad budelių daug yra.
Kas žudo savo seses, brolius,
Tiams pakloj susią virė.

Visi jūs gausit, įešavikai,
Už savo darbą pelną!
Pasaulij jums nebėra vietos,
Tik laukia katilis velnie!

RUSIŠKIEMS ŠUNYČIAUS

Pasakysiu širdžia tyra,
Kad pas mus per daugel yra,
Kiekvienam šinganyj lyg tyčia
Tikrą rusišką šunyčių.

Tie šunyčiai laisvu laiku
Ganykloje visis vaikė,
O per karą išgudrėjo,
Uniformą užsidėjo.

Prie visų jis prisitaiko
Ir kol kas neblogai laikos.
Kad duonos nuo mūsų ir gauna,
Bet kur gali, ten ir piana.

Aštrūs dantys, ilgos iltytės,
Nėra geros iš jų vilties.
Jis kam nors įkanda -
Sibire vietą atranda.

Sibire puiki virtuvė,
Aukščiausią tenai kultūrą,
Koki valgi ten neduoda,
Visoks kvepia bus juoda.

Ten smagiausias instrumentas -
Tai harmonų instrumentas,
Kai užgroj juo daboklėj,
Visi šok, ir kaip ant spyruoklių.

Taip pašoka būna ramūs
Duchos gavę kelius gražius,
Kuriais minta jis per dieną
Vietoj mėsos, vietoj pieno.

Aš norėčiau, kad tie šunės
Kada nors virstų į žmones,
Nes kuo gimė, lai tuo miršta,
Lietuvoj šunų pertiršta.

GIRUŽĖJ

Apsistojau aš giružėj,
Paukščiai čiulba man liūdnei,
O vėjelis baisiai ušia,
Liūdnei valtoja miškai.

Liūdi eglės, pušys žalios,
Skraido jų graudi daina.
Čia negieda vyturėlis,
Jam ramybės nėra čia.

Saudonajam velniui plūstant
Biaudžia audros, vėsulai,
Mūsų laisvam kraštui skatant
Liūdi mūs žali laukai!

Vargina raudočias elikas
Ir kada to bus gana,
Viską ryja, nieks nelieka,
Ir vis šaukia alkana!

Šaki, ryki tu šetone,
Brangų kraštų liecuvų.
Vieną kart tikrai užspringai,
Pasakyti tau galiu.

Kai užspringęs tu vaitosi,
Šiekur vietos nebus tau,
Ir tada tikrai suprasai,
Kad atėjo galas jau.

Žali kaimai, plačios gatvės,
Dengias karūgių kamais.
Kaimuose kur pasikūri
Irgi tokie pat vaizdai.

DAIBA APIS KOLCHOZŲ

Ilgai Stalinas galvojo,
Kaip sukurti žemėj rojų.
Pakelt škinę kultūrą
Penkmešio sigoje turi.

Imė jis ir sugalvojo
Kaip sukurti žemėj rojų.
Susikvietęs būrį žydų,
Darė "rojišką" tarybą.

Imė bendynus daryti,
Kaip kolchozus sudaryti.
Kalė kuolą, rišo "luožą"
Ir sutvėrė jis kolchozą.

Dišangias šydai, rankas trina,
Bus jiems palno, gerai žino.
Išjaučoti darbštininkus
Tik kolchose gerai tinka.

Dirbsi diena, tau ir nakti,
Sėmtyvi vietas sėtekai.
Tieko gero, mums suduoda
Litas lydiškas kolchozas.

Ten tik baidas, skurdas, vergas,
Ten palikai š, do vergas,
Baudžiava tenai tokia,
Sunkia ūkio kultūra.

Mas menori vergu būti,
Kas kolchozian tas, vyruti,
Mas naudes iš jų kolchozo,
Kiek jos yra iš senos ožie!

STRIBO UNIFORMA

Ant lietuviškos skūros
Rusiška vatinka,
Tokia daili uniforma
Tik stribukui tinka.

Tu Lietava, tu mano,
Tu bėngi tėvynė!
O ta Rusija praeikta
Išgama, gietinė!

Galvą puošia stribukui
Kapure plušneta,
Sintakvoldė vatinkelė,
Ntelė kaprote.